

Seyit Hat

**GERÇEK
VE
RENK**

SOKAK KİTAPLARI YAYINLARI

GERÇEK VE RENK
SEYİT HAT

Yayın Hakları:
Sokak Kitapları Yayıncılık
Yayıncı sertifikası:18268

1.Baskı
Şubat 2016
ISBN: 978-605-148-

Matbaa sertifikası: 12491
Berdan Matbaa- Sadık Taşdöğen
Davutpaşa Cad. Güven San. Sıt. C Blok No: 215/216
Topkapı/Zeytinburnu- İSTANBUL

Kapak Tasarımı: Damla Nur KINIK
Editör: Hazal YAŞACAN

Rasim Paşa Mahallesi Siftah Sokak N:19
Kadıköy/İSTANBUL
Telefon: 0 216 405 10 88 Faks: 0 216 540 46 14

sokakkitaplari@hotmail.com
www.sokakkitaplari.com.tr

5846 sayılı fikir ve sanat eserleri kanunu gereğince eserin yayın hakları Sokak Kitapları Yayıncılık'a aittir. Yayıncının yazılı izni olmadan eserin tümü veya bir bölümü çoğaltılamaz, dağıtılamaz, satılamaz.

ÖNSÖZ

Dünya'yı insanlara uygun halde düzenleyen, her şeyi renklendiren kimdir? İnsanları bu dünya gerçekliği ile bir araya getirip algıladıkları dünyayı seyrettiren nedir?

Dışarıdaki griliği oluşturup, alnın renklenmesini ve renklerin görülebilir hale gelebilmesini sağlamak için, bu dünya içinde görülmesini sağlayan yapının nasıl başladığını, nasıl devam ettiğini ve insanları nasıl içinde tuttuğunu biraz olsun anlamaya çalışacağız.

Ve yolların insanı nasıl sarmış olduğunu... Fakat bu dünyanın içerisinde olan, insan yapısına ve bilincine nasıl bir etki yapıldığını ve bu etkinin sistemdeki enerji halinin devamlılığı için, yine insanların kendi bedeninden alındığını... Aslında bu yapının dışında bir karar vermenin vaktinin geldiği ve bu kararın artık var olan yapının kendisine karşı bir uyanışın olması gerektiğidir.

Bu dünya içindeki rüyaların algısını artık bir amaç haline getirmekten ayırıp, kendini kader ve batıl dinlerin mutlak olarak gösterilen tutsaklığından kurtarıp, kendine bir yol seçerek ilerlemek gerekiyor. Bu nedenle sunulan rüya ve kurgulanan hayal dünyasından çıkıp; gerçek olana uyanmak...

Dışarıda olduğu düşünölen dünyanın algılayanı kim? Zihinde var olan maddesel ve zamansal algının dışında bir dünya anlayışına ulaşılabilir mi? Dünyanın algılanan ve görölen yüzünün, beyin ile olan ilişkisinin temelini anlaşılabilmesi için öncelikle renklerin bu dünya içindeki işlevinin anlaşılması gerekmektedir. Aslında canlılar ve renklilik üzerindeki gerçeklikten çok, ortaya çıkarılan dünyanın anlaşılmasıyla ilgili olan, renklerin dünya içindeki sistemin oluşumunda, beynin kendi motor yapısını ortaya çıkarması için gerekli olan çalışmayı sürdürmesi ve yüklemenin renkler üzerinden başlatılması gerekiyor.

Görölmeye başlandığı andan itibaren renkli olarak algılanan bu dünyanın aslında kapkaranlık bir denizin içinde yaşayan canlıların ve bir yapının ortaya çıkardığı bu simölasyonun, renklilik kavra-

mının tanımlanabilmesi için bir gereklilik olarak ortaya çıkmıştır. Renkli dünyanın oluşmasında, beyni dışarıdaki grilikten ayırmak ve renklilik olarak meydana çıkarılan bir gerçekliğin, oluşturulmuş haline bakan, beynin fonksiyonlarını çalışmaya başlamasıyla beraber işlevin ortaya çıktığı görülmektedir.

Dünyanın renkli olarak görülmesindeki gerçeklik aslında renklerin tutulup alına yüklemesiyle ortaya çıkan ve beynin kendi dili ile çevirim yapmaya başlamasıyla beraber dış dünya dilinin ortaya çıkardığı renkli dünyanın görülüp işlenmesinin sonucunda artık gerekli olan şey, programları çalıştırmaya başlatacak bir ara yüzün tanıtılmasıyla devam etmektedir.

Sistemin yola koyulmasıyla beraber treninin yüklediklerini her bölgeye götürmek için; nihayet hareketin sağlanmasıyla, duman arkasından uzamaya başlıyor. Artık ekmek dağını tüm dünyaya taşıyacak, soğumayan etleriyle herkesi kapısında bekletecek şekilde tatlı bir su ile kendini göstermeye başlayacaktır.

Bu sistem nasıl başlıyor ve içine nasıl dalınmaktadır?

“İki dağın arasından bir kadın çıkacak ve siz, açılmış olan evrenin içine dalmak için her şeyi yapmaya çalışacaksınız.”

Evet, bu öyle basit bir mücadele değil maalesef. Öncelikle; kendinizi her şeyinizle ona tabi kılmalısınız!

Başta maddeyi somut olarak kabul edecek, dış dünyanın bir simülasyon olduğunu reddedecek ve sonra zihninizi ona doğru bırakarak sizi beslemesine izin vereceksiniz. O sizi besledikçe ve sizin enerjinizi tüketip sistemini ayakta tutmaya çalıştıkça, aslında sizin son olarak bildiğiniz aleme gitmekte olduğunuzu hatırlamayacaksınız. Düşüncelerinizi sistemin ortaya koyduğu düşünce ve algı yapısının ötesine götüremeyecek, sayısal duvarın dışına asla çıkamayacaksınız. Bu nedenle kendi nefis motorlarınızın neden sizi bu dünyanın kapılarından uzak tuttuğunu anlamayacaksınız.

Sistem, kendi zamansal işleyişinin dışında herhangi bir durumun ortaya çıkmasını engelleyecek, maddesel ve dokunabilirliğin ötesinde bir dünyaya açılan kapıları kapatacak. Fakat siz, dünya içindeki yaşamın neden kurallara bağlı olduğunu anlamaya çalışacaksınız. İnsan beyninin kendi dili; siz dış dünya dilini çevirirken ve yorumlarken, yüklenmiş

olan programlarla zihninizin hafıza işleyişini kendi sınırlarında tutmaya devam edecektir.

Düşünün ki bu dünyanın bir dili olduğu ve bu dilin sürekli olarak programlarının bir simülasyonu ortaya çıkardığı bir gerçekliktesiniz ve bu gerçeklik sizin beyninizin dili tarafından çevrilip yorumlanıyor...

Bu düzenin ortaya çıkardığı yapı nefis motorunun dışına gidemediği ve sizin beslenmekte olduğu gerçeğini değişmediğinin ve düşünce üzerinde ortaya çıkardığı ortamın ve gidip gelen alanın sürekli olarak gözde bir sihir meydana getirdiğini nasıl fark edeceksiniz? İnsan doğası bu işleyişinin bir parçası olarak kalacak mı yoksa kalmayacak mıdır? Asıl sorun budur!

Beynin dış dünyaya açılan yönlerinin üzerinde oturmaya çalışan bir yapının içinde olduğunuzu düşünürsek bu yapının nasıl bir sonuç almak için çalıştığını anlamakta zorlanmayacaksınız. Beynin yönleri dört kola ayrılmıştır. Bu yönlerin, zihinsel aktiviteyi ve düşünceyi meydana getirmesi gerekli iken, zihnin; içinden çıkılmaz bir duruma ve sürekli bir amaçsızlığa götürdüğü gibi, dışarıdaki madde-selliğin zihin üstünde sürekli hale gelmesine sebep olmaktadır. Yine de beyin yönlerinin açılıp çalışmasını sağlayacak şey, insana kalmış bir şeydir.

Eğer nefis, motorunu doğru şekilde çalıştırıp temizleyebilirse, ancak o zaman kendisini beslenmekte olan midesinin etkisinden kurtarabilir. Ve böylece beyinin yönlerini kullanmaya başlayabilir.

Bu durum, insanın kendi yapısını fark edip kendini bu kurulan yapının dışına götürecektir. Evet bu başlangıçtan beri var olan ve şuan da sürmekte olan bir mücadelenin anlaşılabilmesi ve kendine bir taraf seçmesiyle ilgilidir. İnsanların şuan ki düzenin sınırlarında sürmekte olan bir şeyi anlamaları gerekiyor; bu sistem size bir şey kazandırmaz, öncelikle hangi tarafta olduğunuzu anlamanız gerekiyor...

Dışarıda görülen ve bakmakta olduğunuz bu dünya, aslında bir dilin ortaya çıkardığı bir simülasyon olarak vardır. Bunun için bu dünyanın anlaşılabilmesinin yolu; bu dilin okunabilmesine bağlı olarak, ortaya çıkan yapının anlaşılmasına bağlıdır.

Ortaya çıkarılan yapı; bize görünen tarafın dilinin arka planda kalmasının bir sonucu olarak, maddesel bir dünyanın olduğu algısını ve düşüncesini meydana çıkarmaktadır.

Yapının katmanları; bedensel katmanların etkisinin ortaya çıkarmış olduğu realitenin, bedensel motorun çalışmasına bağlı olarak devam eden bir

enerji halinin sürekli olarak üretilmesi yönünde işliyor.

Renklerin ışıktan bağımsız olarak, kendi başına yüklenmesini sağlayan renk bandının, dünya içindeki dengesinin bozulmamasının ve renklerin ortaya çıkardığı enerji halinin devam edip, ortaya aydınlık bir dünyanın akması için belirli bir dalga alanının engellenmesi ve önlenmesi için gerekli olan yapının, aynı zamanda sisteme aktarılması için bir dalga alanı daha ayrı olarak işlevini ortaya çıkarmış olması gerekiyor.

Dünyanın beslenme alanının tuzluluk ve tatlılık oranının oluşmasını sağlayan alanın kurulu olması için gerekli olan renklilik oluşumu sağlanmıştır ve ışık renklilik dalgasını izleyip bu programa göre hareket etmektedir.

Maddesel yapının içindeki algılama fonksiyonunu yerine getiren şeyin yine insan zihninin ortaya çıkardığı düşünce alanının, nefis motoruna bağlı olarak bedensel yapının gerçeklik olarak yansımalarını sağlamak için ortaya çıkarılan bu durum, kişinin dünyasını algıların ötesine taşıyacak şekilde yapılmış olduğunu zannetmenin doğru olmadığı açıktır.

Kişisel olarak bu durumun ötesinde bir yapıya ulaşmaktan çok, kişinin bedensel yapısının kontrolünü, kurulan yapının dışına çıkarıp kendisinin yönetebileceği bir duruma ulaştırması gerekiyor. Nefis motorunun alanları durdurabilmesi için gerekli olan şey baktığınızı ve içinde yaşadığınızı düşündüğünüz şey, aslında bu motorun size gösterdiği dünyanın bir yansıması olarak algılatmaya çalıştığı halin dışına çıkabilmektir.

Temelde bedende bulunan motorun dünyanın sürekli olarak maddesel bir formun ilerisine götürmemeye, bedenin yolla bağlantılı olması ve midenin ortaya çıkarılmış olan beslenme alanının içinde olmasındandır. Bu nedenle nefis motoruna sunulan ekmeğin ve suyun algısına kapılarak bedenin ihtiyaçlarını bedensel nefis motorunun sürekli dilini tutmaya çalışması, kişinin bu arka düzenden çıkmaması ile beraber sürekli olarak bedenin enerji alanının tüketilmesi, kişinin kendi bedeninin kontrol ve hâkimiyetini sisteme bırakmış olmasından kaynaklanıyor.

Maddenin ve ışığın bu dünya realitesinin bir parçası olarak ele alınıp onun üzerinden bilgiyi kurmak, maalesef dünya içindeki sistemin tam olarak anlaşılmasına engel olmaktadır. Daha doğrusu maddenin kendi katmalarının ile ışığın kendi kat-

maları yazılan programlara uygun olarak meydana getirilmiştir.

Mesela bir taneciğin madde ile temasında madde istenilen programın dışına çıkıp bir kapı göstermez veya ışık başka bir boyut ortaya çıkarmaz ve yazılmış olan durumların dışında bir veri akışı da gerçekleşmez. Programlı olan durumun gözlenmesi sonucunda, kapılar açılabilir aksi durumda ne bir ışık ne bir madde ne de bir enerjinin bu kapılara girmesi mümkün değildir İnşallah.

Belirli bir durumun açıklanabilmesi için gerekli olan şey; mesela bir rengin bu dünyadaki yansıması ve görüntüsü aslında bir ışığın içinden çıkan işlev olarak görülür fakat bu durum renklerin renk bandını hareketlendirme ve bir programın çalışıp çalışmayacağına bağlı olarak renklendirme ortaya çıkmaktadır.

Asıl olarak renklerin yüklenmesini sağlayan şey; ışık ve insan alnına bağlıdır. Dışarıdan renklerin alınıp sisteme yüklenmesi ve renkliliğin oluşması için gerekli olan yapının kurulu olması gerekmektedir.

Gerçekte dünya içinde olduğu zannedilen şeylerin asıllarının burada olduğunu düşünerek veya maddeselliğin dışarıda olduğunu zannetmek ger-

çekliğin aksinedir. Dışarıda sadece dilini işlediği bir dünya söz konusudur. Ve bu dilin ortaya çıkarıldığı programların maddesel olarak algılanmasının nedeni kişinin beyin dilinin yorumladığı bir işlev içinde olmasıdır.

Ve beyinde oluşturulan dünyanın gerçek olarak görülmemesi gerekiyor. Asıl olarak dışarıda da beyinde de sadece dillerin çalışıp programların oluşturduğu bir durumun ötesinde değildir. Dışarıda madde ve zamansal bir akış olduğunu düşündüren şey insan bedeninde bulunan nefis motorudur.

Karmaşıklığın anlaşılabilmesi için; asıl olarak üzerinde çalışılan şeyin içinde bulunan insanların, nereden geldiğini ve nereye gideceğini belirleyen şeyin sistem olduğunu anlamaları gerekiyor. Sistemin yüklediği şeylerin olmadığını düşünüyor, size sunduğu geleceği yaşıyor, size yansıttığı duyguyu yaşıyor yansıtmadığını ise yaşamıyorsunuz. Dolayısıyla bu yapı içinde yaşadığınızı zannettiğiniz büyülü bir sistemin içinde mahkûm olarak yaşayacak ve öleceksiniz.

Size sunulan kaderin dışına nasıl çıkabilirsiniz ki? Size iyi bir gelecek sunulmasını istiyorsanız kendi durumunuzu düzeltmeniz gerekiyor. Bundan başka yol yok.

İnsanın dış dünyaya açılan kapısına bakılırsa, içinde verilerin yüklenip giriş çıkışların yaşandığı tarafa değinecek olursak, insan bilinci temel olarak bağlı olduğu yolun nasıl kullanıldığı ve bu durumun içinden çıkılamayan yapının gerçekte insanın içinde bulunduğu bir bilinç odası olarak düşünülmesi gerekmektedir.

Bilinç, aslında içinde bulunan kişinin oda olarak bulunduğu bir ortamdır. Kendi bilinç odasından ayrı olarak ve kendi ortamının da içinde bulunduğu, dolayısıyla herkesin içinde bulunduğu tek bir dünya olarak düşünülmesi gereken bir bilinç vardır. Tüm her şey bu bilinç içinde hayatını sürdürmektedir. Ve asıl olarak her şeyin belirli olarak kodlandığı ve işlendiği bir dünyadır bu.

Gerçek olarak zannedilen dünya bu bilincin bir yansıması olarak meydana getirilmektedir. Aslında hayatın kişiye sunduğu ile bilincin ortaya çıkardığı gerçeklik; beynin kendi yapısının bir sonucu olarak görülmesinden öte, bu bilincin ortaya çıkarmış olduğu realitenin işleniyor olmasıdır. İnsan bilincinin oturmasını ve sarsılmasını engelleyecek olan yapı şu anda dünya içinde kurulu olan belirli bir denge nin sayesinde devam etmektedir.

Bu denge, insan bilincinin sarsılmasını engellemek ve dünyayı seyredebilmesini sağlamak ama-

cıyla dünyaya dikilen dağların insan bilincini sarsmasını engellenmesini sağlamak için düzenlenmiştir. Ve bu durum asıl olarak yüklü yapının ortaya çıkıp seyredilmesi ve bunun hiçbir şekilde bir çatlaklık ortaya çıkmasını engelleyecek bir biçimde seyredilmektedir. Bu durumda bilincin içindeki gerçeklikten nasıl emin bir şekilde bakabilir ve bilinci gerçek olarak kabul edebiliriz?

Açık olarak bu bilincin bize yüklemesinin ardından sunduğu Dünya'ya sürekli bakmaktayız. Yorumlar, kanunlar çıkarır, kimya ve biyolojik vs. sonuçlara ulaşır fakat bunları bilincin yüklediklerinin ötesine taşımak nedir? Bilincin sarmış olduğu insan; zihninin içerisinde, yaşamakta olduğu bu yapının asıl tarafından habersiz bir şekilde yaşamına devam etmektedir.

Dünya, içindeki her yapının belirli bir amaç ve program halinde izlediği her adımda belirli sonuçları olan bir dünya düzeni içinde iken, bilinç içinde yaşamakta olan insanlara baktığımızda; bilincin yüklediği verilerin sürekli olarak maddesel bir yapının ötesinde bir anlam bile vermekte aciz kalmaktadırlar. Bunun nedeni nedir diye baktığımızda; aslında bilinç, içinde yaşamakta olan insanların bilincin kendisine yüklediği kadarını anlayabilir ve yaşayabilir. Dolayısı ile hiç kimseye kaldıramayacağıının üstünde bir şey yüklemes.

İçinde yaşanan bilinç odasını bu dünyaya bağlamış olan şey beynin kendisidir. Beynin çalışmasının ve dilin ortaya çıkardığı yorumların ortama aktarılmasıyla bireye izlettirilmesi ile sonuçlanmaktadır.

Yapının bir sonucu olarak ortaya çıkan her işleyle renklendirilen zihin aslında dışarıda renklilik olarak düşünülüyor. Bilinç tarafından yüklenen renklerin zihin tarafından alın gözü aracılığıyla bağlanıp dışarıdaki griliğe bağlanılarak zihin içinde bir dünya ortaya çıkmaktadır. Böylece zihin ile dış dünya arasında bir ayırım yapılamamaktadır.

Zihnin boyanmasıyla dış dünyanın boyanması arasındaki ilişkiye bakacak olursak aslında dünya üzerinde bir kontrol kurmak isteyenlerin yaptıkları şey şudur; başta dünyanın boyası üzerinde oynamak ve boyayı çekmek ve yapay bir renklendirme yapmaya çalışmak ve böylece, insanların zihnini boyanması için bir pencere tarafından açık tutarak insan zihnini ele geçirmeye çalışılmaktadır. Böylelikle hem insan bilincini hem de dünya bilincini kontrol altına almaya çalışmaktadırlar.

Bilinç odasının içindeki bireysel durumun sürekli olarak ortaya çıkarmak istediği bir şeyler olacaktır. Bu yapının ötesinde duran bir şeylerin olduğunu hissedecek fakat bilincin kapladığı bu yapının dı-

şında çıkmasını sağlayacak herhangi bir şeyi bulmasını mümkün kılacak her şeyin önünde bir düzen bulacaktır. Bu yüzden kişinin dış dünyanın gerçekliğiyle karşılaşıp anlamaya çalışmasından başka çaresi yoktur.

Sitem ile bilinç arasındaki ilişkinin ve insanların içinde yaşamakta oldukları bilinç odası göz önüne alındığında tüm bunların aslında bir şeyleri idrak edebilmesinin önünü açması üzerine düşünülmesi gerekiyor. Bu dünyanın aslında maddesel ve duyuların algısının ötesinde bir durumdadır. Ve zannedilenin çok daha derininde meydana getirilmiştir. Ve bu öyle hazırlanmış ve işletilmiştir ki artık bu yapının içindeki her şeyin belirli bir programı izlemekten başka seçeneği kalmamıştır.

Renklerin ortaya çıkardığı ve zihinsel alanın içindeki her işlevin bu renklerin belirli ölçülerin sonucu olarak programların dillerinin çözülüp yorumlanmasını sağlayacak sürekli bir işletimin yapılması aslında beynin fonksiyonel olarak dış dünya dili ile iletişiminin devamlı olmasını sağlayacak bir yapının ortaya çıktığı haliyle izlenmesini sağlayarak, gerçekliğin somut ve katı durumu ile baş başa bırakılmaktadır.

Somut halde duran yapının her satırının yazılıp yüklendiği bu dünyada aslında gerçeklik ne beynin

içindeki dünyada ne de dışarıda bulunmuyor. Asıl olarak devam eden bu yapının ortaya çıkarmaya çalıştığı yüklerin neden sürekli olarak mideyi beslemek üzerine olduğuna bakılır ise aslında bu sistem sizi besliyorsa sizden bir şeylerin alındığını gösteriyor. Evet, maalesef sizi beslerken aslında sizi nasıl enerji paketçisi haline getirip, kendi kurduklarına adapte ettiğini anlayabilmek gerekiyor.

Nihayetinde bu bir son değil ve asıl olarak bu yapının fark edilmesinin bir adımı olacaktır. Fakat bu zannedilmesin ki bir değişim yaratılmak isteniyor. Aksine; bu durum gerçek olarak sizin neyin içinde olduğunuzu açıklayan bir hatırlatmadır.

Renklerin ortaya çıkardığı zihinsel bağlantının, renkler tarafından ortaya çıkarılan yapının, nasıl işleyeceğini belirleyen bilincin, ortaya çıkaracağı sese ulaşmaya başlaması için beynin kendi yapısında bulunan her şeyin frekanslarının dönüştürüldüğü bölgeye taşıyan, yapının bedensel alanlara açılan titreşimlerin somutluk kazanıp; beyin bölümlerinin çalışmaya başlaması ile beraber kendi alanına beyin ile renkleri ayrılıp gerçekliğini hazır hale getirilmektedir.

Maddeselliğin gerçeklik kazanmış hali, beynin kendi ses dönüşümünü sağlayan yapısının sürekli olarak yüklerin dilinin çevirimini yaptığı gerekli

olan ses açılımını yapmaya başlayıp bilinç odası insanın tanımlayacağı hale ulaştırılmış olmaktadır.

Beyin alanına ulaşıp renkleri alına bağlamasıyla, beynin dili dışarıdaki dili dönüştürmeye başlamasıyla ses çevirimi alnın dışarıdaki yapının içinde ne kadar ilerlemesine bağlı olarak sesi yaymaya başlar. Bilinç odasının gerçekliği idrak edebilmesini sağlayan şeyin bireyin sistemsel döngünün oluşturduğu veri akışının beynin yönlerine doğru aktarılıp devam eden bir durum olarak kendisini tekrar etmektedir. Tekrar edilen şey sürekli olarak sayısal duvarını sabit hale getirmeye çalışır ve insanın bilinç odasının belirli bir döngü içinde tutmaya çalışmasıyla beraber artık kişisel döngü haline ulaşmaya başlar.

Aslında renklerin, gündüzden kopup geceye bağlanan sistemin toplanmasını sağlayan Ay'ın, dünya realitesini ortaya çıkararak işleyişi başa getirmektedir. Beynin renklere açılan kapısı durumunda olan Ay'ın bilincin içinde kalmış olan zihinlerin tekrar kurulu olan yüklü alana girmelerini sağlayan bir delil olarak akıp gitmektedir.

Görülen dünyanın nasıl bir yapıda olacağını ne içindeki yükler ne de programlar belirlemez. Ve belirlenen algı ile düşünce arasında ki şeyin insan

beynin işlettiği dilin dışına çıkaracak bir hale ulaştıracak bir kaynağın olmamasıdır.

Fakat beyin birden fazla dili kendi diline çevirebilecek bir yapıdadır. Asıl olan Şey yapının perdesi her yeri kaplamış olarak kendi dönüşümünü yapacak bir yapının ortaya çıkarılmış olmasıdır. Zihnin gerçekliği tanımlayabilmesi için ihtiyaç duyacak bir maddeselliği ortaya çıkarmadan kendi bilinç otesi ile bir araya gelmesi mümkün olmadığı bir bedensel motor içinde ilerlemesi nedeniyle kendi yapısının renkler üzerine kurulu olarak devam ettirmektedir.

Her Şey gibi renklerin kendileri bilinçli olarak hangi zihne girip nasıl bir lde birleşecekleri farkında olarak bir bağ kuracağı belirli olarak çalışmaktadır. Bilincin her tarafı kaplamış olduğuna değinirsek bilincin her Şeyin farkındalığı artırması için gerekli olan komutları yükleyerek akışı sağlar. İlerlemekte olan Şey uzay zaman içindeki insanın bedensel motorudur. Ve motorun belirli bir akış içinde hareket etmesi durumunda bu boyutta olur ve hayatınıza devam edersiniz.

Eğer alanların yüklü olan kodlarının yükseltilmiş olan enerji dalgasına ulaşacak bir motor hareketine ulaşırsanız ne olacaktır? Bu durumda yapı içinde fonksiyonel olarak bulunan fakat görmedi-

ğiniz ve sizi bağılı olduğunuz uzay zaman bağıından koparacak olan şeylere ulaşırınız.

Renklerin her görüntüsü aslında alının sistemden aldığı renklerin zihin tarafından birleştirip alını grilikten ayırıp renklenmesini sağlamaktadır. Me-sela kurulu alana veriler aktararak beynin ana ses dönüşümünün yapıldığı yerde işlenerek renklere bağlanmasıyla bir görüntü oluşturup renkler aracılığıyla ortaya çıkarılır.

Dünyanın içinde olduğu belirli bir programın çalışması sağlanıp hareket ettirilmesiyle devam eden bir hareketlilik üzerindedir. Bununla beraber Güneş ve Ay da bir program dahilinde hareket edip belirli bir noktaya doğru akıp gitmektedir.

Her programın çalışıp her şeyin belirli bir yazılımlının kodunun içinde yüklü olmak üzerine gerçekliğini korumaktadır. Renkliliğin oluşumu, uzay zaman içindeki hareketliliğin renklilik ölçüsüne bağılı olarak sürmektedir.

Renklerin karanlığın içinden ne kadar uzaktan çıkacağı ışığın ne kadar ilerleyeceğini belirleyen şey renkleri ne kadar derinlikten çıkaracağı ile belirlenmiştir. Ve bununla beraber alının ne kadar açılacağını da belirleyen yine renklerin ne kadar

derinlikten çıkarıp alına bağlanacağına bağlı olarak işlemektedir.

Eğer renklerinin konumları değişirse ne olacaktır? Yeni bir renklilik oluşabilir mi? Yeni bir renklilik oluşması için renklerin çıkarılmalarının değişmesine bağlı olarak değişebilir mi? Dışarıdaki dünyaya sabit karanlık katmanlar olarak bakılmalıdır. Bu katmalardan hangisinden renk çıkarılacağını belirleyen şey yapının kaçınıcı katmanda olacağını belirleyecek en önemli etkidir. Hangi katmanın işleyeceğini belirleyen ağ yapısının ne kadar yükseltileceğine bağlı olarak bir yapı inşa edilmiştir. Bunun için karanlıktan ortaya çıkan şey renk midir? Acaba...

İnsan bedeninin katmanlı motor yapısının kurulmasının, dışarıda bulunan katmalara uygun halde oluşu ve bu gerçekliğin oluşmasını sağlayan şeyin arkasında durana bakılırsa tüm bunlar; aslında oluşturulmak istenilen şeyin ne olduğu ile ilgilidir. Dışarıdaki dünyanın sadece maddesellik üzerine kurulu olduğu anlayışı tamamen bir hayal ürünüdür. Dışarıda karanlık katmanlardan başka herhangi bir gerçeklik yoktur, hiç kimse bu oluşturulan perdenin şuan ki halinin ötesine gidememiştir ve gitmeye kalkışsa dahi engellenip geri dönecektir. Fakat belirli bir vakte kadar...

İnsanı sürekli beslemesini sağlayan; aslında programların renklendirilip mide tarafından beynin tarafına ulaşmasını engellemek üzerine çalışarak sürekli bir algı oluşturmuş olması ile beraber yüklerin belirli ritimlerde açığa çıkarılan bir işleyiş içinde olmasıdır.

Bilincin sardığı zihnin kendi yapısının yüklemeye açık olarak tutmaya çalışması renklerin sürekli olarak işleme alınmasıyla kurulumu devamlı olarak sabit hale getirilmiş olarak ilerlemektedir.

Dünyanın çatlaklık olarak ortaya çıkabilecek herhangi bir sesin ortaya çıkmasını engelleyen şey nedir? Diye bakılırsa yüklerin bunun üzerine nasıl kurulduğunun ve her katmanın kendi işini bilip programını nasıl çalıştıracağı verilmiş olmasıdır. Ve her katmanın nasıl bir işleyiş içinde olacağı belirlenmiş bir ölçüye göre düzenlenmiştir.

Işığın her katmana ulaşip nihayetinde renklerin ortaya çıkmasıyla beraber; ana ışığın dünyaya ulaşmasıyla, aydınlığın görülmesi ve hareketlenen yüklerin ardından dünyanın nefes almaya başlamasıyla beraber programlar açılıp işlemeye başlamaktadır.

Programlarının hareketlenip işlemeye başlamasıyla artık görülür hale gelen dünyanın içindeki

yüzün ortaya çıkardığı gerçeklik ile insanların içinde bulunduğu bilinç odası da izlenilir. Ve bilinç içindeki her şey gibi insan yapısı da yollara bağlı olarak mevcut halini korumaktadır.

Renklerin açıldığı bu dünya içindeki sınırları insan bilincinin nereye kadar ulaşabileceğine bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Renkler ile dış dünya arasındaki bağlantının kopması ve ayrımı mümkün değildir.

Programların asıl halleriyle işlenmiş halinin arasındaki ilişkinin göstermiş olduğu bir şey varsa o da; programların sayısal duvarın ortaya çıkardığı katmandan ayrı bir hal içine girdiğidir. Programlar duvarın dışındaki şeylere ulaşabilecek bir yapıda olmadığından her şey sistem tarafından belirlenen alanda kalmaktadır. Aslında sayısal duvarın ortaya çıkardığı zihinsel yansımanın ötesine geçilememektedir. Bunun sonucunda her şey sadece gözün izleyebildiğini almak zorunda bırakılmıştır.

Beyin ile yapı arasındaki ilişkinin oluşturduğu şey asıl olarak; dünya içinde katmanların belirli bir yapının hazır halde belirli olarak meydana getirilmiş olduğudur. Kurulu olan bu durumun aslında insan bedenine uyumlu halde ortaya çıkarılmış olması başka bir yapının daha olduğunu göstermektedir. Bu yapı; içindekilerin bağlı olduğu ve bunla-

rın isteyerek veya istemeyerek de olsa bağı oldukları bir yapıdır.

Ortaya çıkarılan algıların ne olduğuna gelecek olursak, dünya içindeki verileri dönüştürüp görülür hale getirecek bir bedensel yapıdadır insan yapısı... Dokunur, tat alır ve duyuların olduğu bir dünya sunar bu yapı. Fakat duyuların ötesine geçilmek istense hem karşısına yine kendi içinde bulunduğu nefis motoru çıkar ve kendisine fısıldamaya başlar. Zihne; bu maddesel yapının ne kadar gerçek olduğunu tanıtmaya başlayıp bu yönde tutmaya ve sabit kalacak şekilde motoru döndürmeye başlar.

Renklerin gerçekliği yoktur aslında ve beyin dili dışarıdaki sistemin renklerine bağı olarak tasarlanmasından kaynaklanmaktadır. Renklerin çıkarılması olmamasına rağmen bir simülasyon oluşturulmasından dolayı beyne yüklenen renklerin beyin tarafından bu hayali kendine göre yorumlayıp bir hayal daha üretir. Fakat fark; beyinin bunu rengi ile değil de kendi dili ile yapmasıdır. Beyinin yorumladıkları şeyler yine gerçekte mevcut olmayan şeylerdir.

Beynin gerçekliği kurabilmesi için; yine beyin tarafından oluşturulabilecek olan yansımaların gerçeklik kazanmasını engelleyecek ve anılarını ayıracak şekilde çalışıp dış dünya dilini yorumlayabil-

mesi için beden içinde bir ruhun olması gerekmektedir.

Beden içindeki yapının beyindeki işleyişinin düzenli olarak devam edebilmesi için; sanal ile gerçek üstünde olan ruhun bedende işlev kazanması gerekiyor. Beynin yorumlamasını devam ettirirken ruhun içindeki alanın gelecek yüklerin dönüşümünü yaparak bedeni hareketlendirmesi gerekiyor.

Hayatın meydana gelmesinin arkasındaki gerçeklik dış dünya realitesinin meydana gelmesi ve getirilmesi ile ilgili bir olaydır. Ortaya çıkarılan dünyanın ve simülasyonun doğrusu bize bu hayatın kaynağını gösterebilir mi? Ve dünyaya hayat ve bilinç veren nedir? Eğer insan bilincinin ortaya çıkardığı gerçeklikten kurtulabilirsek tüm bu renkliliğin kaynağını nereden aldığını düşünmek gerekiyor. Her şeyin renkliliği nereden gelmektedir? Bu mükemmelliğin kaynağı nereden geliyor? Bu tesadüf sonucu ortaya çıkarılmış olabilir mi?

Her rengin nasıl bir boyaya bürüneceğini belirleyen bir yapının olması gerekiyor ki, her renk olması gerektiği gibi yerli yerinde görülebilsin. Asıl olarak renkliliğin bu şekilde ortaya çıkarılmasının ardında bir akıl olduğu açıktır. Gerçek olarak söylenebilir ki her şeyin renklilik kazanmış olarak ortaya çıkarılması örülmüş olan yapının ortaya çıkar-

dığı bir gerçeklik olarak görülmelidir... Her yüklenen değişiklik bu yapının belirlediği bir ölçüde ortaya çıkarılıp izletilmektedir.

Renklerin işlevinin zihin yapısının üstüne öyle bir şekilde oturtulmuş ve işlemeye bırakılmıştır ki, insanlar neyin içinde olduklarından haberleri bile yoktur. Zihin programların önündeki algısını izlemek üzerine kurulu olduğundan insanlar dışarıda bir programsal işleyişin olduğunu anlamalarını sağlayacak zihinsel aktiviteden yoksun olarak bırakılmıştır. Yapmaları gereken şeyin dışarıdaki dili anlayabilme üzerine olduğu halde önlerine engel olarak bir düzen inşa edilmiştir.

Örölmüş olan kurulum kurulurken karanlığın önünde durup inşaaya başlamadan önce kurduğu ağlar dünya içinde sarmaya başlar. Devam eden işleyişin kurulumu sağlandıktan sonra dönüşümü yapılacak hale gelmiştir. Zihinsel kurulum yapılmaya başlanılmadan önce kendi renklerini neye göre belirleyeceği bir işlev oluşturmak için dünya içindeki zamansal kurulumu başlatacak, başlangıç ve bitişi alanına bu zamansal akışı bağlayacaktır.

Oturtulan alanın artık dünyaya açılmasına engel olacak bir şey kalmamıştır. İnsanlara sunmasının vakti gelmiştir artık... İnsan alının önüne ne gelirse insan onu düşünmeden hemen almaya kalkışmıştır.

Bilmez ki aldığı şeyin kendisini nasıl bir karanlığa bağladığını fakat gerçekte bu dünyanın nasıl bir yapı üzerine kurulu olduğunu ortaya çıkarılmış olarak baksa dahi yine de yalancı alının kendisini yalanlamaya başladığı görülür.

Ürettiği gerçeğin insan nefis motoru vasıtasıyla görülen tarafın sadece dışarıda olan haliyle görülmesinin dışına gidilememektedir. Renklerin ortaya çıkardığı işlevin okunabilmesi için zihnin içe girmesi gereken bir şey olması gerekiyor. Ve okumaya başlayan zihin bunu, kişinin farkında olmamasına rağmen sürdürür. Dolayısıyla kişi bunun sadece alına bağlı olarak ortaya çıkan görüntülerini görmekten başka bir şeyin farkına varmaz.

Zihin gerçeği tanımlayabilmesi ile ilgili olarak gerçeğin ortaya çıkabilmesi için beynin çalışma halinin, nefis motorunun sürekli olarak ortaya çıkardığı yönlü düşüncelerin akışı içinde çıkmaya çalışan bir alanı oluşturması gerekmektedir.

Dünya içindeki sistemin renklerin oluşumunun ardından gelebilecek bir yapının tekrar beyni açabilmesi için yapmaya çalışacağı bir şey varsa o da; bedensel alanın organlar üzerinde yapacağı bağlantının tekrar kurulup yeniden yapıya göre düzenlenmesini sağlamak olacaktır.

Başlangıçta beyin dış dünyaya olan bakışı her insan gibi görülen alanların, akıl üzerinde herhangi bir koruma yapılmadığı haliyle ilerlemekte iken ortaya suları açıp kapatacak bir düzen çıkar; suyun içinden çıkardığını dünyaya taşımaya başlar ve ardından besleme alanı açmak için bedenın bağlantı noktalarını kendi yapısına uygun olarak parçalara ayırıp ve tekrar birleştirerek beslenme alanını tek bir noktada bağlar.

Bu nokta artık kendi istediğinin dışında yüklerini almaya başlaması için gerekli olan şey renklerini dışarıya çıkararak gözleri bağlamanın vakti gelmiştir. Dünya'nın iki sağının ve iki solunun birbiri içinde olduğu halde bedenın akış içinde yer alması için yapılması gereken şey yönlerin akışının kendi içine çekmek ve besleme noktasına bağlamaktır.

Beslenmenin bedensel birleştirilmesini sürekli açık halde bırakmak için bedenın parçalanıp tekrar bağlanmasıyla beraber artık kendini ne kadar açıp kapatmasıyla, beden aynı şekilde kendini buna göre ayarlayacaktır. Bunun olmasına neden olan şey yine de ona karşı çıkılarak birlemeye gidilmesi sonucunda kapanır olacaktır.

Yapının bağlantılarının ortaya çıkardığı, beyinın ortaya çıkardığından çok daha büyüktür. Bu yüzden sistemin çok daha ileri olduğu söylenebilir.

Bu yapının kendi içinde bir bütünlük olarak ortaya çıkmasını sağlayacak ve her şeyin bir düzen içinde hareket etmesiyle ancak bir gerçek sunar. Bu da bu durumun arkasında bir akıl olduğunu açıkça gösteriyor.

Bedenin dünya içindeki varlığı nefis motorunun kendi yönünü belirlediği sürece bu yapının içinde kendisine belirlenen yiyeceklerin dışına çıkamayacağı kesin bir şekilde meydandadır. Yapının ne eti ne de suyunun bir gerçekliği vardır. Fakat sizi kandırmak için bunlar gereklidir. Evet, gerçekliğin ötesine taşıyacak başka bir düzen kurulana dek...

Alnın kapladığı alanın içindeki ortaya çıkardığı durumların ne şekilde olursa olsun insanı aldatması ve reddetmeye yönelik olarak çalışması bir şeylerin ne kadar kesin olarak ortaya çıkarsa çıksın yine de görülen alanın dışında gerçekliliğini kavramasını reddetmek üzerine olması her insanın sistemin varlığını en başından zaten kabul etmemiş olarak bakacaktır. Fakat her ne kadar alın bu var olan yapıyı kabullenmese de gerçek olduğu gibi duracaktır alının karşısında.

Fakat kabul edilebilecek bir şeylerin göz önüne serili olduğu bu dünyada, var olan akışın gösterdiği programların üzerinde devam eden şeylerin asıl olarak kimlerin bir düzen olarak yansıttığına ba-

kılmalıdır. Eğer bir şeyleri kabul edeceksek ve kesin olan bir şeylerden bahsedilirse, renkliliğin zihin üzerindeki işleyişinin, kurulumunun başlatılması, pencerelerde izlendiği halde yine bunun yalancı alın tarafından reddedileceğinin görölmesidir.

Alnın kendi yapısı dahi bunun bir parçası olarak meydana getirildiği halde kendisini bu şekilde meydana çıkaran yapıya bile isyan edebilecek kadar azgınlık gösterip kendi gerçekliğini yine kendisine sunulan maddeci bakış açısına uygun halde yaşamayı tercih ettiği görülecektir. Fakat her ne kadar alın bunu reddine kalkışsa dahi gerçek, gerçek olarak kalmaya devam edeceği gibi kendisi de yalancı olarak kalacaktır.

Bu dünyanın her satırının renkli olarak gösterilmiş bir halde bulan her insanın aklından şunu geçirmesi gerekiyor; bu yüklerin asıl halleri bu şekilde olduğu gibi midir? Asıl olarak mevcut bir yapı içinde mi bu renklilik sunuluyor? İnsanın bu yapı içindeki var oluşu belli bir amaç üzerine kurulu olarak devam ettiğinin anlaşılması için daha ne kadar mühlet verilebilir?

Her programın belirli bir işlev için yüklendiği ve davranışını belirlemesi içinde kendi düşüncesini uygulayabildiği bir yapı olarak bakılmalıdır bu dünya işleyişine. Aslında var olan her programın

sonrasında, zihnin dış yapıdaki işlevin belirli olarak davranış gösteren bir hareketliliğin olduğudur. Evet söylenebilir ki bu dünya ve evren içindeki mevcut yapının ortaya çıkardığı simülasyon gerçekte tek bir tek yapı üzerine kuruludur.

Renklerin sunulduğu ve içinde kalmış olarak yaşamaya devam edilmek üzerine işleyen bir dünya içinde, izlenilen bu yapının kendisinde yüklü olan her programının ortaya çıkaracağı gerçeklikte kalmak üzere devam edecek olan zihinsel işleyişin ortaya çıkaracağı her düşünce kendisini bir sistemde bırakmaktadır. Bu yüzden renklerin ortaya çıkaracağı her pencerenin aslında sizler için düzenlenmiş bir algı kapısı olarak kendisini ortaya çıkarmıştır.

İnsan nefis motorunun beyin üzerindeki etkileri o kadar yoğun halde izlenmekte, insanın kendi bilincinin odasındaki alan öyle kaplanmış olarak bırakılmış ve işlememiş olarak durmakta, zihin kendi engelleriyle başa çıkmaya şimdi başladığını düşünürsek bunun öyle bir süreç içine girmesi gerekiyor ki...

Evet başlangıç olarak beyin yönlerini açmak kurulan yapıyı fark etmesi ve bilincin kapladığı alandan çıkılması nihayetinde kendi gerçekliğini kurmaya başlamasıyla sonuç alabilecek hale gelebilir.

mesi için kendi bedeninin hakimiyetini ele geçirmesiyle beraber pencereler tarafından üretilecek her programın herhangi bir etkisinin altında kalmadan yaşamaya devam edebilecek bir şuur varması ile sonuçlanacaktır.

Zihnin içinde kaldığı renkliliğin içinden çıkmasıyla bu dünya sınırlarında kalması gereken şey beynin kendisi olmalıdır. Beynin dışarıda kurulu olan renklilik ortamından çıkması beynin dış dünya renkleri olarak tanımlayabileceği hale gelebilmesi için, belirli bir süre geçmesi durumunda beynin dış dünya realitesinden kopukluk yaşamaması gerekiyor. Bunun için başlangıçta kendisini izlenen bir algının içinde çıkması gerekiyor.

Dışarıda ortaya çıkarılmış olan renkliliğin bu dünya içindeki gerçekliği beynin meydana getirdiği ortamın dış dünya renkleri ile buluşmasıyla ve artık zihnin kendi yönlerini açmasıyla beraber artık somut maddesel ortamın içinden çıkılmış olacaktır.

İçinde var olan gerçekliğin ardından çıkan her rengin asıl olarak gösterilen şeyin gerçek olmayacak kadar görülen her durumun üstüne çıkabilmesini açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle var olan yapının ötesinde bir gerçeklik kazanılmadır ve bu yapı içinde bir amaç kazanmak için ge-

rekli olan şey gidip bir şeyler yapılabildiğini göstermektedir.

Açık olarak bir şeyler kazanılmak isteniyorsa bunun başta kişide başlaması gerekiyor. Bunun yöntemi ise, kişisel olarak bir şeyler yapmaktan başka bir şey değildir. Bu amaçla, artık nefis motorunun ötesinde kişisel olarak bir kazanım elde edilmesi gerekiyor.

Bu sistemin içindeki şeyler nedir? Bedensel olarak içinde gördüğümüz bu dünya asıl olarak bedenin içinde yaşayan bir canlı olarak düşünülen insanın gerçekliğinin bu yapının kendi işlevinin bir parçası haline getirilmiş bir enerji halinin kapladığı bir bedensel motorun çalıştırılıp, içinde kendisinin yaşamakta olduğu izlenimini vererek uyuttuğu ve buna inandığı bir şekilde devam eden bu simülasyondan habersiz olarak yaşamına devam edeceğini düşünerek yönlendirmeye çalışıyor.

Fakat bakıldığında bedensel yapının fark edilmesinin önüne geçildiği görülecektir. Şöyle ki; bedenin kendi motoru ile sistemde oluşturulan motorun, beden üstüne çıkarılarak sistemsel olarak işleyen beslemenin önü açılabilmesi ve görülen dünyanın içine yükleme yapılabilmesi için hem kendi diline hem de beyin diline aynı anda yükleme yapılabilir olması gerekmektedir. Ve bu dünyanın

görülen tarafını işleten şey; insan bedeninde bulunan nefis motorunun düşünce alanıdır.

Her katmanın ortaya çıkardığı bağ ile insan zihnin ortaya çıkardığı bağın ve dünyanın şuan ki halinin ötesine gidilememesinin nedeni var olan yapının insanlara sunduğu ve insanlar tarafından algılanan halinin anlaşılabilirliği ve farkedilmesi gerekiyor. Her ne kadar kendi yollarını inşa etmiş olsalar da var olan şeylerin izlenilmesi ve kapılması yine insanların kendi isteklerine bırakılmış gibi görülse de aslında bu durum gerçeği yansıtmaz.

Eğer bu yapı dünyada kendi düzenini sürdürmek ve devam etmek için kendi sınırlarını ortaya koymuş ise ve insanların bu düzenin ötesinde bir düzen düşünemez hale getirilmiş ise, bu durumda yapılması gereken şey başlangıç olarak; insanların zihinsel olarak bunun içinden uyanması gerekiyor. Bu nedenle beslenmekte olan midenin ve nefis motorunun akışı içinde olan her insanın içinde bulunduğu durumu fark etmesi ve yapılması gereken şeyin yüklenen programların oluşturduğu bağdan kopabilecek bir farkındalığa ulaşması gerekiyor.

Zihnin kendisinin önünde duran ve zihnin nasıl düşünmesini isteyen ve bunu yönlendirmeye çalışan şey başta kendi bedensel yapısında bulunan nefis motordur. Kendi duyularından gelen verileri

dışarıda algılanan bir dünya olarak düşündüğü şey aslında bir simülasyon olarak zihne yüklendiği ve bu gerçeği sürekli olarak engellenmeye çalışan yine insanın kendisidir.

Bu yüzden dış dünyadaki dilin yüklediklerinin beynin kendi diline çevirimini yaparken zihinsel alanın içinde kalan bölgeyi inşa etmekte olduğu açıktır.

Bu sistemin enerji akışı nerden geliyor? Renklerin çıkması nasıl bağlanıyor? Başlangıcı nasıl gösteriyor? Şuanda görülmekte olan sorular meydana çıkarılmakta olunan pencerelerin nasıl açıldığına dairdir. Başlangıçta enerji akışının bağlanması daha sonra renklerin çıkmasıyla, yüklenmesi ve nihayetinde başlangıcını göstermek...

Zihnin kendini bağımsızlaştırması ve içinde yaşanan dünyanın insanın hayatını sürdürürken ortaya çıkarılan yüklerin bedensel döngüye ulaştırılması için yapılan şey ise şudur; bedensel olarak maddeselliğin algısından çıkamayan düşünce alanının kontrolü altına alınarak kişinin hem mide hem zihin hem de kalp akışlarının uygun halde bir tutsaklık haline getirilerek içinde kalması sağlanmakta ve böylece kişinin bu hattın dışına çıkması engellenmiş olmaktadır.

Yapılan şeyin aslında gözler önünde durduğu halde bireyin okuyamadığı bu pencerenin sadece dışında görüldüğünü izlemekten başka bir yere varamıyor. Dünyanın nelerin yüklenip neleri yüklenmediğinin anlaşılabilmesi için gerekli olan şey; insan beyninin dış dünyayı olması gerektiğinin dışına çıkmadan okuyabilmesidir. Bunun için kendi dilinin ortaya çıkardığı her verinin kişi tarafından fark edilip düşünce yolunun açılması gerekmektedir.

Açılıp başlamasıyla beraber nefes alıp vermesinin ardından ortaya çıkarılan pencerelerin gerçekliğini koruması için insan zihnini kendi renkleriyle boyanmasını sağlayıp içine alıyor. Bu yüzden beynin gördüğü şey sadece ara yüz olmaktadır. Beynin bağlandığı bu renklerin dışına çıkıp dış dünya renklerini tekrar tanımlayabilmesi için, birey; bedende bulunan nefis motorunu öne geçirebilmelidir.

Kurulan enerji alanına bakılırsa direkler üzerinde dünyaya taşıdığı enerjiye bakılmalıdır. Dünyanın üzerinde diktiği her direğin ulaştığı her nokta kendi enerjisini taşıdığı her bölge kendi alanına girmiş olmaktadır. Böylelikle dünya üzerinde kurulan bu enerji hattıyla yapılmak istenilen döngü ve gerekli olan boyut açılmış olur ve böylece kendi

kapılarını pencereden çıkarıp dış dünyada yüklemeye başlamaktadır.

Bu enerji hattının içindeki her insan, bu yapı içinde kurulan ve içindeki enerjinin sunduğu her kapının kendi amaçlarının sonlandırıp sonuçlanmasını sağlamak için kurulmuştur. Ve dünya içinde yeni bir enerjinin ortaya çıkmasıyla beraber "elektron devri" sona erecektir. Ve elektron devrinin nihayete ulaşmasıyla insan bedenine uygun olarak ortaya çıkacak yeni bir enerjinin kullanılmaya başlanmasıyla, artık bu yapının şuan ki halinin içinde yer almış olanların vakti gelmiş olacaktır.

Renklerin dünya içindeki önemi öyle bir noktadır ki aslında bu yapının görülebilir tarafının beslenmesini sağlamak için bilinçli bir şekilde kullanılmaktadır. Çünkü bilincin zihinsel görüntüsünün renkler ile boyanmasıyla kimsenin bu dışına çıkmayacağını düşünüyorlar. Fakat yanıldıklarını bir zaman sonra anlayacaklardır. Ve tüm her şeyin renklerle beraber sarılmış olduğunu ve asıl olarak kendilerini ve renklerini uyguladıklarını düşünenlerinde bunun içinde olduklarıdır.

Işığın ortaya çıkarabildiği şeyler yüklerin sunulduğu kadardır. Renklerin meydan çıkarılan ile ışıktan çıkan her yükün işlettiği şey bu renklerin programlarının kullanım şekli sürdürülebildiği kadar

ortaya çıkabilmektedir. Fakat insan bedeni kendini motor yapısının üstüne çıkarabilirse ancak o zaman kapılara ulaşabilir.

Beden kendini bağımsız hale getirebilir mi? Daha doğrusu kendisini zamansal ve maddesel yapısının ötesine ulaştırabilir mi? Gerçek olan bir şeyden bahsedersek alanların yolları koruması ile kapıların bedensel yapının dışında olarak göstermesi aslında göz üzerinde yapılan bir hileden ibarettir. Evet alanların dışına çıkmada içinde kalmak da yine insanın kendi sonuçlarına ulaşmasına bağlıdır.

Renklerin içindeki alanın ortaya çıkardığı maddesel formun içindeki bağlarının, renklerin içinden çıkmış olan bağların oluşabilmesi için gerekli olan enerji nereden gelmektedir? Var olan durum ve maddeselliğin ortaya çıkardığı renklerin kendi bağlarının ortaya çıkarmak için gerekli olan bağlantının pencerelelere bağlanabilmesi için nasıl bir kuru- lum yapılmıştır? Gerçeğin anlaşılıp kavranabilmesi için; gözler önüne serilen bu dünyanın ardında kalan haliyle karşılaşmak gerekiyor.

İnsan algısının ve dış dünyayı algılayabilmesi, kendi bedensel nefis motorunu temizleyebilmesi için gerekli olan kavrayışa ulaşabilmelidir. Pencerelelerin sunduğu sayısal duvarın dışına çıkabilmek için insanın kendi nefis motorunu harekete geçir-

meyi başarabilmelidir. Ve pencerelerin iletlediği Şey ile dış dñyanın sunduğu alanın farkına varabilmelidir.

Bu yñzden var olan duyuların ötesinde bir pencereye bakmalıdır. Maddenin kendi yapısı ile ilgili olarak değişmesinin yüklerin renkler ve arasındaki ilişkinin ortaya ııkardığı ara yüzñn bilinç ile olan etkileşiminin bireyin içinde bulunduğu bilinç odasının yüklerin görñlebilmesi ve bilincin kaplanabilmesi için gerekli olan işlevi göstermektedir.

Dolayısıyla işleyen renkler ile yapılan Şeyin asıl olarak zihnin dış dñya ile olan bağının içinde kalmasını sağlamakla beraber bireyin kendi bilinç odasında bir alan oluşturulan ve bu alanın sürekli olarak kendileri tarafından yüklenmesine yol açmaktadır.

Zihinde olan ile dışarıda olan arasındaki farkın anlaşılabilmesi gerekiyor. Dışarıda bir dñya olmadığı gerçekte gösterilen simñlasyonun dilidir. Ve beyin kendi dilinin aracılığıyla yaptığı bir çevirim olarak görmek gerekiyor. Dışarıda yüklenen yüklerin ve görñlmekte olan Şeyler bu simñlasyonun ortaya ııkardıklarıdır.

Programlı bir akış içinde olan dñyaya bakıldığında neler görebiliriz? Aslında izlenilen Şeyin

yüklenebilmesi için beynin doğru şekilde bağlandığını anlamak gerekiyor. Eğer yapı içindeki alanın çalıştırdığı motor zihni biraz daha ileriye açarsa fark edilmeyecek eğer biraz daha geriden açarsa bu sefer birey bağlanmaz. Bu öyle bir dengede açılıyor ki, ne görülüyor ne de içine girilmemesi engelleniyor.

Bedensel işleyişin ortaya çıkardıklarına bakıldığında, insanın kendi içinde bulunan nefis motorunun ortaya çıkardığı algı öyle bir şekilde insan beynine oturmuş halde zihni düşünceleriyle uğraştırmaktadır ki, etrafındaki var olan delillerin ne kadar mükemmel olabileceğinden habersiz olarak yaşamaya devam etmiştir. Fakat bu yapı ve renkleriyle beraber öyle bir halde düzenlenmiştir ki, ne bir çatlaklık ne de bir uygunsuzluk bulunabilir.

Pencerelerin ortaya çıkardığı ve içine alınan bilincin renklerin ortaya çıkmadan önce alınla bir araya gelmek için, içine alınan motorun hareket etmesiyle kurduğu sayısal duvarın dışına çıkılmayan bir insanlık ve bu insanlık ki maddesel düşüncenin içinde boğulmuş bir hayat yaşamaktadır. Fakat pencerenin ışıkları görülmesiyle; yeni bir başlangıçla devam edecektir.

Her yük için belirlenen programın nasıl hareket edeceği belirlemek için yazılan her satırın insan

bilincinin yükleri kabul edecek olan giriş çıkış bölgesine bağlı olduğu yolların kullanılabilmesi ve gerekli açılımı yapabilmek için sistemsal olarak yapılan bir işlev içindedir.

Açılmış olan her yön; programlı bir bölge meydana getirmektedir. Pencerenin ortaya çıkardığı ile dış dünyanın sunduğu gerçekliğin arasındaki fark sadece insan yapısı ile anlaşılabilir bir durumdur.

İnsanın bedensel yapısı ile pencerenin ortaya çıkardığı yapının üstüne oturan bir yapı olduğu açıktır. Ve bu yapının yüklenen pencere içinde insanın bedensel yapısı üzerinde kurduğu yapının bilinç olarak düşünülmesi gerekmektedir. Bu bilinç kendi örtüsü ile bu yapıyı sarmıştır.

Renklerin yapıyı boyamaya başlamasıyla ortaya çıkan renkliliğin aydınlıkla beraber görünmeye başlıyor. Dış dünya realitesinin var olan halinin işlediği şey yapının kendi zamansal yapısını oluşturmaya başlamasıyla belirli bir akış içinde ilerlemektedir.

Renklerin ortaya çıkıp izlenmeye koyulduğu bu yapının ortaya çıkardığı gerçeklik; bir şeyin farkına varmak üzerine kuruludur; hayatın asıl amacının nasıl bir kazanca ulaşacağını görmek ve anlamak içindir. Bu yüzden burada yapılan amellerin karşı-

lığı ve hesabı olacağından Őpheniz olmasın. Gerçek olarak insan yapısı ile olan bağın, insanı içine almış ve sarmış halde kaderini izletilmesi veya kaderi üzerinde yapılan deđiŐiklikler, bu yapı içinde olduğu sũrece devam edecektir.

Göz nũne serili halde olan bu dũnyanın her detayında her Őekil bize açıkça Şunu söylemektedir; tũm bunların bir dũzenleyicisi var; bu dũnya içindeki ve uzay zaman dahil olmak ũzere bir var edenin, bir takdir edenin elinden çıkmış olduğudur. Bu dũnyanın maddeselliği de içinde bulunduğu yapısı da bu dũzenleyenin elinde çıkmadır. Dũnyanın nasıl bir işleyişte olacağını belirleyen, dũzenleyen ve bunun nasıl iŐleyeceđine karar veren bir dũzenleyicidir.

Madde ve zaman ötesinde insan, zihninin bu dũnya gerçekliğini kavrama halinin neye göre belirleneceği, dũnya üzerinde bulunan birkaç grubun yapmaya çalıştıkları ne olursa olsun kurdukları dũzenleri ortadan kaldırılmış olacaktır. Ve bilinmelidir ki; er ya da geç dış dũnyanın rtũsũ kaldırılacak ve asıl olan perdede gözler nũne serilecek bir halde gösterilip açılacaktır.

Bunun için insanların anlamaları gereken bir Şeyden bahsederseniz; o da içinde yaşanılan dũnyanın dışına çıkıp var olan maddeselliğin içinden ı-

kılacağıdır, artık bu dünyaya nasıl bir gözle bakılacağına bireyin görüş alanına bırakmak ve bu görüşü istese de istemese de artık bu gerçekliğin er ya da geç ortaya çıkardıklarının insanların tutsaklığından özgürlüğüne çevrileceği olacaktır.

Renklerin gerçekliğinin ve ortaya çıkmakta olan boyanın zihinde boyanabilmesi için zihin içinde renklerin olmaması gerektiğinin ve renklerin zihinde boyanabilmesi için dışarıdaki renklerin iki fonksiyonda işletilmesi gerekiyor. Birinci fonksiyonunda; zihnin gri olmasını sağlamak ikinci fonksiyonunda ise renkleri ortaya çıkaracak şekilde ve renklerin çıkmasıyla beraber artık zihin renklenmesi için dışarıda bulunan renk olarak ortaya çıkması ve zihnin gri olarak dışarıya bakarak renklenmesiyle artık zihnin boyanmasıyla sonuçlanmaktadır.

Ortaya çıkan yapının bir şeyler sunabilmesi için gerekli olan işlevin yerine getirilmesi aslında alına bağlı olarak ortaya çıkarılmaktadır. Bu dünyanın içinde ortaya çıkarılan işlevin hayatın içinde sürekli olarak olmasını sağlayacak olan programların yer almalarıyla beraber, artık zihnin kendi işlevinin ortaya çıkarabilmesinin önüne girmiş olmaktadır.

Sunulan akışın insan bedeninin kendi kontrolünün dışında devam etmekte olan bir işleyişin içinde olması; aslında bunu açığa kavuşturmak gerekiyor.

İnsanın bedeninin, katı ve maddeci görüşün ortaya çıkardığı düşüncenin doğru olmamasıyla beraber insan bedenine yükleme yapılabildiğinin gerçekliğini anlamak gerekiyor.

Bu durum şunun anlaşılması içindir; nasıl ki dünya içinde bulunan her şeyin yük yüklenebildiği gibi bu dünyanın içinde olan insana da yüklerin yüklenebildiğidir. İnsanın bedensel yapısının bu durumun gerçekliğini idrak edebilecek bir beyin yapısına sahip olduğu gibi bunun tersine çevirecek ve maddesel olarak dışarıya bakacak bir yapının da kendi bedeninde bulunduğunu anlaması gerekiyor. Bedenin nefis motoru ile olan mücadelesinin sürekli olarak devam ettiği bir dünya içinde olan insanın kendi yapısı ile olan bu savaşı anlayabilmesi gerekiyor.

Sadece yüklenen programlar veya düşünce; önünde duran duvarlarından ayrı olarak kendi içindeki nefis motoru ile de mücadelesini devam ettirmek zorundadır. Eğer bu yapının kendi zihninde kurmak istediklerinin fark edebilirse, insanı nasıl bir sonuca doğru götürdüğü anlaşılabilir.

Fakat sistemin nefis motorunun farkında olması ve bunu sürekli olarak bireye karşı kullanmaya çalıştığı bir akışı ortaya çıkarmış olmasından dolayı bireyin direkt olarak kendi bedeninde bulunan bu

nefis motorunu etkisi altında bırakarak, insanın kendi içinde bir tutsaklık yolunda ilerlemesine neden olmaktadır.

Zihnin ve alının ortaya çıkardıkları, algının bir parçası olarak düşünölen ve asıl olan şeyin gözler önünde olanı gizlemeye çalışmalarının bir sonucu olarak; bu dış dünyaya sadece maddesel ve katı bir yaklaşımla bakılıyor.

Renklerin grileştiği siyah beyaz arasında kaldığı bir dünya oluşmasına engel olan nedir? Kim bu renkliliğin arkasında duruyor ki onun ortaya çıkmasının ve görülmesini sağlıyor. Evet bunun önüne geçilmesini sağlayan alının kendisi olmasına rağmen, grilikten tekrar bağlanıp dış dünyanın renklerini ortaya çıkaran nedir? Bunun alın tarafından önlenmeye ve renkleri kapatmaya çalışılmasına karşın, yine de renkleri tüm gerçekliğiyle ortaya çıkarıp zihni boyayan ve tüm yapının gerçekte yapmaya kalkıştığı halin üstünde olan ve ona hükmeden yaratıcıya hamd olsun.

İnsan bedeninin kendisini içinden çıkabilecek olan her durumun dışına çıkarmaya çalışan alının ve nefsin bu dünya sınavını kabul etmeyip kendi arzu ve yalanına göre yaşamaya çalıştığı açıkça görülüyor alının var olan delillere ve ayetlerin yazılmış olduğu haline karşı bir boyun eğme ve tes-

limiyet göstermeyecektir. Fakat yakında kendisine gösterilecektir. İşte o zaman iş işten geçmiş olacaktır. Lakin öğüt alıp dinlemeleri mümkün mü acaba? Eğer bu dünyanın kendisinin içindeki her işlem üstünde bir kader olmasaydı açık olarak denilebilir ki bu yapı nasıl devam edebilirdi?

Zaman denizinin akıp giden her suyunun ardından gelen, her dalganın ve programın kurulu olan yüklü dünyanın arkasında duran delil ve ayetlerin, insan nefsinin kendini temizleyip bir gerçekliğin farkına varabilmesi üzerine devam eden bu hayatın; asıl olarak nasıl bir amaca ulaşacağını idrak edebilmelidir.

Programların sundukları; insan için sadece bir motorun kendisini kanıtlama isteğinin sonucunu açığa çıkarmaktadır. Ve nefis motorunun sürekli olarak kendini gösterip bir şeylerin ne olacağına karar vermeye çalışmaktadır. Bilmez ki ona bu şekli verenle iyiyi ve kötüyü ilham edenin bir olduğunu...

İnsanın nefis motoru içindeki akışına bakılırsa görülecektir ki direk olarak alının yalanı ortaya çıkıp sürekli olarak bedensel katılığı devam etmesini sağlayacak olan düşünce ve görüşleri zihinsel alana yüklemeye çalışmaktadır. Yapılmakta olan, her olayın neden sonuç alanından ayrılmayacak bir

halde sürekli olarak sunulacak ve her programın bedensel işlevin bir parçası olacak şekilde sürdürülmesidir.

Eğer farkındalık ortaya çıkarılmış olursa idi kişisel deneyimlerin maddesel deneyimlerin ötesine taşınabilirdi. Fakat yapılan şeyler, sürekli olarak beyin dilinin aynı bölgede sıkıştırılıp sürekli benzer yükler oluşturulması üzerine sürdürülüyor. Bunun sonucunda kişinin et dağıının içinde boğulduğu bir arzu dünyasının içine sıkıştırmanın ötesine gide-memektedir.

Nefis motorunun dünya içindeki hareket yönünün sürekli olarak ortaya çıkardığı düşüncelerin, kişinin kendi bedensel yapısının bir parçası olarak kendi içindeki arzuların ve duyguların önüne geçmekte ve sürekli olarak kişisel bir problemin ortaya çıkardığı bir alanın içine çekmeye çalıştığı bu durumun, bireyin kendi içinde düşmanı olarak kalacaktır. Yüklerin çıkarmış olduğu dünyanın nefis motorunu sürekli olarak önünü açmaya ve kişinin isteği dışında buna bağlı olmaya ve hayatını seyretmesine neden olmaktadır.

Dünyanın var olan görünümünün arkasında duran gerçekliğin ortaya çıkarmış olduğu, hayatın nasıl bir bakış açısı ile bakılıp anlaşılacağını kendisinin görüş ve bakış açısına göre düzenlemeye çalışan

nefis motorunun kişi üstündeki motorun hakimiyetinin ve kontrolünün kişinin dışına çıkarmaya çalışması nefis motorunun insana düşmanlığının bir açık göstergesidir.

Görölmekte olan pencerelerin ortaya çıkardığı algıların zihnin kendi yönleri için ortaya çıkarmış olduğu gerçeklik ile zihnin bedensel işleyişi için ortaya çıkarmış olduğu yapının önünde bir engel olarak durmaktan çok, kişinin içinde bulunduğu düşmanın bedensel işleyişinin belirli olarak düşünce alanının içinde kalmasının nedeni olarak gösterilebilir.

Var olan yapının ve pencerelerin dillerinin nefis motorunu işletebileceği hale getirilmiş halde bulan her kişide uyandırdığı şey, sürekli benzer bir uygulamanın ötesine gidememiştir. Bunun için hem yapı hem de pencerelerin var olan dünyanın esas olan temel yapısının farkına varmaları gerekiyor.

Her şeyin, her programın, her yükün kendine ait bir düşüncesi ve düşünceleri vardır. Bunların düşüncelerinin olmasına bakılırsa dünyanın şuan ki halinin ve bundan sonraki halinin de ortaya çıkardığı ve sunmuş olduğu gerçekliğin belirli bir ölçünün dışına çıkmadığıdır. Fakat bu yapının esasında yatan şey; kendilerinin düşünceye sahip olmaları, istedikleri her şeyi yapıp ve istedikleri her şeye

ulaşacakları anlamına gelmemektedir. Bunun da belirli bir ölçüye, akışa göre ilerleyerek ortaya çıkarıldığı açık bir gerçektir.

İnsan nefis motorunun izlemeye başladığı bu dünyanın gerçekliğini gördüğü halde yine insanın kendisine karşı kullanarak ona yalanlarını sunan alniyla beraber ortaya çıkarılan bu gerçekliğin içindeki maddeselliğin ve zamansal akışının içinde bir tutsak olmaktan nasıl çıkabilir?

Bu sistemde ortaya konmuş olunan her detay, her satır ve her program açık bir şekilde nefis motoru üzerinde kendi kalıcılığını devam ettirmek için, yine içinde bulunan tutsaklıkları kullanmayı sürdürecektir. Çıkarılan her rengin, başlangıçtan uzak olmayan her satırının sonuncunda, ortaya çıkarmış olduğu resmin içinde; hayatının bir parçası olarak üzerinde taşımayı sürdürecektir.

Bunun için nefis motorunun düşüncelerinizi kontrol altında tutan yapısı ile beraber ilerlettiği her yönüne göre sunacağı her maddeselliğin bir tutsaklığını yaşayacaksınız. Dolayısıyla dünyanın maddeselliği ile zamansal düşüncesi bu motorun kendi içinde bulunan akışının devam eden bir yönünden ibarettir.

Renklerle ilgili olarak bazı şeyleri ortaya koymadan önce sorulmalıdır; renkler nerden çıkmaktadır? Doğrusu renkler nerededir? Bu renklerin dışarıda bir yerden mi bulunuyor ki renkler ortaya çıkarılıyor? Evet, gerçekte renkler nereden izleniyor; zihinde mi, yoksa alında mı? Gerçeği söylemek gerekirse alının üstünde duran bir renkliliğe bakan ve alının gördüğü bu renklilik nereden gelmektedir? Açıkça söylemek gerekirse nereden bakılıyor sisteme?

İçinde yer alınan renklilik, aslında sizi bağlamak için özel olarak tasarlanan bir yapının ortaya çıkarıldığı ve oluşturduğu bir simülasyonun içindediniz ve meydan çıkarılmış olunan bu simülasyon sizler için gerekli olanı söyleyip yazacak ve içinden çıkılacağı zaman ancak sizi çıkarır ki buna; ölüm deniyor. Bu nedenle yollar içinde bir tutsaksınız.

Doğruyu söylemek gerekirse sizi sadece kontrol altına almak için değil sizi devamlı olarak enerji haline getirip kendini ayakta tutacak şekilde tasarlanmıştır. Bu yüzden asıl olarak sizin içinizde bulunan nefis motorunu buna uyum ve yardım etmek için içinize yerleştirilmiş olarak bulunuyor ve düşünün ki dışarıda bir düşman aramaya gerek yok; zaten içinizde size düşman olan bir nefis motorunuz var.

Renkliliğin ortaya çıkardığı bilinç; sizin bilincinizi kontrol altına ve içine alarak sizi derin sularının içine hapseder fakat size sunulan ekmek ile suyunun aldatmasına kanarak bir rüya dünyasında yaşamaya devam ederken sizi içine almış halde tüketmeye devam edecektir. Fakat insanların alının içinde çalışan yalancı durumun içinde kalmaya dair ne denilebilir ki?

Sistem nereden izleniyor? Yükler beyne veriliyor mu? Aslında var olan yapının kendi yüklerini bedene ulaştırmadan önce bu yapıyı izleyecek ve ona uyacak olan şey nedir? Diye sorduğumuzda insan bedenini her programın birer parçası haline getiren nedir? Evet, açıkçası bu dünyanın kendi içinde yaratılmış olan her satırın izleyicisi olan insanın neye karar verme gücü var ki?

Bu dünyanın içinde kendisine sunulmuş olan bedenine bile hakim olamayan insanın asıl olarak şunu anlaması gerekiyor; bu dünyada sahip olduğunuz her şeyi kaybedeceksiniz. Şöyle ki; kıyamet gerçekleştiğinde, her şey yerle bir edildiğinde ve insanın tüm uzuvları kendisine şahitlik edip, kendi nefsiyle beraber her günahını kabul ettiğinde işte o zaman ‘bu dünyaya geri dönebilecek bir yol yok mu?’ diye sorduğunda o vakit her şeyini kaybettiğini ve sonsuz azapla karşılaştığında anlayıp, görecektir.

Bu dünyanın sınırlarında olan insanların ve dumsuz ateşten yaratılmış olanların başka bir boyuttan birbirleriyle temasa geçip insanlık adına işlemiş oldukları her amelin hesabı ve karşılığı verilecektir. Gerçek olarak söylenebilir ki; bu dünyanın kapılarının ardında, var olanın ötesinde ve her şeyin üstünde mutlak bir galip olan vardır.

Renklerin algısının gerçeklikten ayrılmış olup alının sanallaştırıldığı renklerin ise gerçeğe dönüştüğü bir sistem içinde olan her insanın var olan pencerenin gerçek, kendi alınlarının ise; sanal olduğu bir dünyanın içinde yaşamakta olduklarını düşünürsek; bu pencerelerden çıkan her yaratılmışın bir amacını yerine getirmek istendiğinin iyi anlaşılması gerekiyor.

Alının bu dünyayı izlerken ortaya çıkan gözün alanın sarmış halde olduğunun farkına nasıl varılabilir ki? Kendi alanıyla değiştirmeye çalıştığı bu dünyanın evet gerçekte olan ile kaplanan ortamın yerine koymaya çalıştığı pencerelerin alın için ve nefis motoru için gerekli olan beslenmeyi sunmasının ardından ortaya çıkarmış olduğu bu düzenin insan tarafından benimsenip bir amaç haline getirmiş olduğu açık bir şekilde görülmektedir.

Dünyanın içindeki gerçekliğine değinecek olursak yüklerin devamlığını sağlayan ve her şeyi kont-

rol altına tutan kuvvet kimin elindedir? Görülen bu yapının nasıl bir izlenim ile ortaya çıkaracağını ve nasıl bir renklilik alacağını belirleyen kimdir? İnsanların içinde yer aldığı pencere kendi evrenini ortaya çıkarırken ve dünya içinde yer aldıklarına göre, evet; bu dünya sınırlarında olduklarına göre bu dünyanın kontrolünü elinde tuttuğuna bağlı olacaklardır.

Bağlı olmayı isteseler de, istemeseler de bağlı olmuşlardır. Bilinmelidir ki bu dünya içinde ortaya çıkacak ve çıkarılacak olan her yük, bu dünyanın kontrolünü elinde tutana bağlı halde işlemeye bırakılmıştır.

Düşünün ki bakılmakta olan bu dünyada bir pencere ortaya çıkar ve bir paralel evreni arka planda ortaya çıkarmak için hazırlanmış olan kodlarını çalıştırıldığı, dilinin ve ağlarının çalıştırdığı ve ortaya çıkarılan bu evrenin dünyaya bağlanmış haline bakan insanların tabii oldukları bu yapının tamamı belirlenmiş bir kadere bağlanmış olduğu gerçeğini düşünmek gerekiyor.

Fakat bu dünyanın içinde olan; iki sağında, iki solunda asıl olarak paralel evrenlere açılan kapıların birer yön olduğu ortaya çıkarırsak aslında her sistem kendi kapılarını var olan dünya sistemine uygun bir şekilde ortaya çıkarıldığından şüphe yok-

tur. Çünkü bu dünya alanı açık bir mücadele daha doğrusu bir oyun alanıdır. Fakat bu gerçek bir oyun değil, tamamen sanal bir oyundur.

Dünyanın içinde yüklenen yüklerin hangi evrenin içinde programlarını göstereceği ve hangi programlarını çıkaracağını kendi yüklerinde yazılmış olarak ortaya çıkarılmıştır. Eğer renklerin ortaya çıkarılmış bir bandı olmasaydı, ne renklilik ne de grilik ortaya çıkabilirdi. Fakat bu dünyanın gerçekliğini oluşturan ve ortaya çıkmasını sağlayan programın, belirli bir ölçüde yüklendiği açıktır.

Renklerin ortaya çıkarmak üzere, kurulu yapının rolünün ortaya çıkarmış olduğu, asıl olarak dünyanın, pencerenin ve yapının kurduklarına bağlı oluşu neden bu şekilde devam etmektedir?

Ortaya çıkarılmak istenilen şey; paralel evrenin içinden çıkarılan bir pencerenin bu evrenin sınırlarında oturtulmuş bir yapı olduğunu anlamak gerekiyor. Bunun için renkler; iki evreni de birbirine bağlayan ve insanı iki evrenin içinde görülebilir bir dünyada yaşamasına neden olmaktadır.

Bu nedenle var olan dünyanın asıl olarak yapılmaya çalışılan ve sonuçlandırılmak istenilen şey zihin üzerinde bir kontrol değil de daha çok içinde-

kilerin bağlı olabilecekleri Şekilde istenmesinden kaynaklanıyor.

İnsan DNA'sı ile baŐka tűrlerin DNA'sının bir arada olduęu ve bu dűnyada yapılmaya çalıŐılan Őey sadece insanların kontrol altında tutulduęu bir dűnya deęil, dięer tűrlerin de kontrol altında tutulmak istenilen, evet, alemleri ele geçirmek isteyen ve bu yűnde çalıŐmakta olan bir dűzen sűz konusudur.

AnlaŐılması gereken Őey insan DNA'sında baŐka tűrlerin de DNA'sını barındırdıęıdır. Bu durumda insan olarak yaŐamalarını daha doęrusu insanların DNA'larında bulunan dięer tűrlerin DNA'sı neden iŐlemiyor ve insanlar olduęu gibi gűrűlűyor?

Aslında Őunu sormak gerekiyor; neden diğer tűrler ile karŐılaŐmıyoruz, gerçekte Őuanda mevcut yapının içindeki insanların dűnyası olarak baktıkları bu yerde, sanki sadece insanların olduğu bir dűnyanın var olduğu zannediliyor fakat bu gerçeği yansıtmaz. İnsanların ortaya çıkarılması da baŐka tűrlerin DNA'sının kendi DNA'sında bulunuyor olmasına rağmen onun insan olarak var olmasını sağlayan nedir?

Alının gűrűŐ alanının halinin ortaya çıkabilecek gűrűntű halinin dıŐına çıkmadıęı ve bu gűrűntű

alanının dışında bir alana ulaşamadığı fakat belirli olarak kendi renklerini ortaya çıkarırken, sunduğu gerçekliğin, görülen halinin ve nefis motoru için gerekli olan yönlerin hazırlanmıştır, bireye sunduğu şey sadece kendi büyüsunün ortaya çıkardığı bağın ötesine taşımamaktadır.

Kendi evrenlerini bağlı tuttuğu bu dünya içindeki giriş çıkışlarına, insanın kendi yapısının ortaya çıkarabileceği her yükün bırakılıp, ortaya sürekli bir yapının olduğu ve gösterildiği bir işleyişte asıl olarak insan bilincinin bağlı olduğu yolun tek bir yapı içinde olduğudur. Ve bu yapının ortaya çıkarıldığı ile pencerenin kurmaya çalıştığı gerçeklik arasındaki ilişkinin fark edilmesi gerekiyor.

Bunun için insanın bağlı olduğu yolların ve dünya içindeki her şeyin, bu yollara bağlı halde bulunduğu anlaşılması gereken bir konudur. Madenin açılıp içinden bir kapı çıkarılabilindiği halde maddenin içindeki yapısının nasıl olduğunu araştırmak nasıl bir anlamı taşıyorsa artık...

Yüklerin dışına çıkamayan ve kendini nefis motoruna yüklenenlerin bile, kendisine sadece mide yolu ile beslemesinin ötesinde bir şey vermediği halde, nefisini temizleme yoluna girebilecek zihinsel kavrayıştan yoksun kalmak nihayetinde; bazı şeyler için başlangıç yoluna gidilebilir.

İnsanın var olan duyusal alanın duygu ve düşünce programlarını aşmadığı ve nefis motorunun sürekli düşünce üretip yalancı alına bağlandığı halini izledikleri halde, kendilerini sanki bir amaca ulaştıracakmış gibi peşinden gidip ona tabi oldukları açıkça görülmektedir.

Gerçekte sistemin ortaya çıkardıkları ile içindeki insanların amaç olarak belirlediklerinin, sonuç bakımından nasıl bir yere götürüldüğüne bakılmalı. Fakat insan kendisini bu yapının dışına çıkarabilecek bir amaç için uğraşıp hayatını ona göre düzenlerse ki bakıldığında böyle bir yapı içinde koruyucuları tarafından zaten engellendiği görülecektir

İnsanların şunu anlamaları gerekiyor; aslında siz mücadele eder ve uyanmaya başlarsanız dahi yine korumalık yapanların sizi bırakmadıklarını göreceksiniz. Fakat onlar her ne kadar güçlü olduklarını zannetseler dahi onların karşısında onlardan daha güçlüleri olacağından şüphe yoktur.

Evet, düzenlerini elbette korumayı ve yok edilmesini engelleme çalışacaklardır. Fakat bilinmelidir ki sonlarını kendi elleriyle hazırladıklarının farkına er ya da geç varmış olacaklardır.

Ortaya çıkarılmış olan kapıların ulaşılmaz halde maddeselliğini sunulmuş olarak izlenim veriyor

olmasının nedeni; insanın kendi nefis motorudur. Enerji ile ortaya çıkardıklarıyla gözler önüne serilmiş olmasına rağmen, alının kendi oluşturduğu yalın dünyasının ve düşünce akışının içinde boğulup tekrar işletilmeye bırakılmaktadır.

Eğer bu yapıda Ay olmasa idi ve Ay yarılmış olarak ortaya çıkarılıp yörüngesine oturtulmasaydı, açıkçası aydınlığın ortaya çıkmasından bahsedilemezdi fakat Ay'ın yarılmış olması ve ortaya çıkan yörüngesini izleyerek hareketine devam etmektedir.

Bu son zamanda, tüm dünyanın ve akışının, işlemekte olan düzenin önüne geçip kendi hakimiyetlerini kurmaya çalışanların, bu devirde kurduklarını ve ele geçirdiklerini zannettikleri bu dünyanın onlardan tekrar alınıp düzenin oluşturulmasıyla; dünyanın renklerinin çekilip ortaya çıkardıkları karanlığı ve Ay'ın üstünde kurdukları direklerin ardından, renklerin direklerden alınıp dünyaya geri yüklenmesiyle, karanlığın yok edilip ortaya aydınlığın çıkarılmış olmasını düşünenler için mutlaka alınacak dersler vardır.

Dünya üzerindeki alan bir bağın dışında değildir. Fakat bağların kesilip akışın sonlanmasının ardından inşallah bu sonun ortaya çıkaracağı ses tüm evrende yankılanacaktır.

Ve sistemin alınin içindeki algısının oluşturduğu ile kendisinin kurmuş olduğu düşünce alanının var olan düşünce alanıyla benzer bir işleyişte oluşu asıl olarak göstermektedir ki bu yapının kendisi ile alınin renklendirilmesi, zihnin kendi boyasına ulaşabilmesi ve pencereler ile bir araya gelip her ikisine de ışığı vermesi vasıtasıyla görülmektedir ve asıl olarak göstermektedir ki; kendi düzenlerinin dışında başka bir düzenin karşısındalar.

Kendi yapısının bir gereği olarak gösterilen yüzün bir amaç üzerine olmayışı ile izlenilen ortamın içindeki dünyasının ortaya çıkarmış olduğu gerçekliğin renkleri ve dünyası ile beraber ortaya çıkarmış olduğu halinin insan bilincinin çalışmasının sadece bu yapı üzerine devam edilmesinden başka ne olabilir ki? İçindeki her giriş çıkışa istedikleri yüklemeyi yapmakta olmaları zaten tüm bunların neyin üzerine devam ettiğini gösteriyor.

Işığın dışarıdaki dünya ile temasında ortaya çıkarmış olduğu şeylerin ve sürdürülen pencerelerinin ortaya çıkardığı dünyanın çok daha ilerisinde olduğu açık bir şekilde ortaya konulmuş olmasıyla beraber hem ışığın hem de ortaya çıkardığı ortamın belirli bir kanun ötesinde oluşu ve işleyişinin görüldüğü halinin gösterdiği açık olan, esasında ışığın da bu simülasyonun bir parçası olduğudur.

Dünyanın içinde ki her şey gibi ışıpta bu dünyanın görüp izleneceği halin dışına çıkaramadığı gibi asıl olarak ortaya çıkarılan düzenin kendi motorunun devamlılığını sürdüreceği bir şekilde ilerlemektedir. Ve bu ilerleyen şeyin belirli bir zamana kadar süreceği, açık bir şekilde haber verilmiştir. Bu nedenle dünyanın kendi zamansal süresi sonlanmış olacaktır.

Beynin kendi dilini ortaya çıkarmak ve dış dünya verilerini yorumlamakta olduğu ve dünyanın içinden çıkabilecek olan her yapının dilini yorumlaması ve insanın içine alınıp kendisinden habersiz onun tüm bedeni bir enerji parçası haline getirmekte olanların her yükü istedikleri gibi yükleneceklerini düşünemezler artık. Ve anlaşılması gereken şey; yazılmış olan her şey kayıt altında tutulmaktadır. Bu nedenle bu evrenin içindeki her şeyin yazıldığı bir kitap vardır.

Aslında sistemin başında olan zatın var olan kaderlerin, işlevlerin ve ortaya çıkarmış olduğu şeylerin uygulamaya geçireni, yani takdir edeni yine yaratıcıdır. Her ne kadar dünyanın hükümdarı olsa da yine de gerçek hükümdar yaratıcının kendisidir.

Dış dünya dilinin ve zihnin ortaya çıkardığı yorumların aynı anda bir yapının içinde oluşu bu dünyanın belirli olan durumlarının olmasını zorun-

lu kılmıştır. Dünyanın sınırları içindeki bu işleyişin devamı için uzay zaman penceresine ulaşılmadığı meydandadır. Dünyanın asıl olan başlangıcının şuan ki devirde var olan ve kendi sınırlarını dünya dışına çıkaramamasıyla beraber, bilgisini de çıkarılmamaktadır. Bu durumun bir sonucu olarak, dünyanın içindeki canlıların uzay zaman içinde başka bir medeniyetin veya medeniyetlerin olmadığı anlayışı sürdürülüyor.

Gerçekte ise bu durumun kaynağı sadece sistemin kendisidir. Ve kendi sınırlarını koyarken ve kurarken bunu sonuçsuz bırakmıştır. Bunun sebebi aslında ileride daha iyi anlaşılacak ve ortaya çıkacaktır.

Renklendirildiği alanın ortaya çıkardığı ve görülüp ortaya çıktığı ara yüzün aslında alından ayrılması mümkün olmaması ile beraber kendi içine aldığı her insanın, var olanın dışına çıkmalarının önü kapatılmaktadır.

Yaratıcının sunduğu bu dünya içinde düzenler kuranların neden amaçsız bir yapılandırmaya gittiklerine değinecek olursak aslında kendi isyanlarının ve azgınlıklarını belirli bir bölgeden taşıyarak ulaştırmaya ve yaymaya çalıştıkları bu dünyada mutlaka ortaya çıkacak olan yeni başlangıcın ar-

dından sonlarını görüp kaçacak yer arayışına girmeleri uzak değildir.

Aslında dünyanın görülmekte olan halinin ve akışının kurulu durumuna bakılırsa ortaya çıkarılan her durum birer programın düzeni içinde art arda ve birbiriyle dayanışma içinde olarak gerçekleştirilen her programın akış içinde işlevini yerine getirmektedir. Ve tüm bunların gerçek bir boyun eğme içinde, filizin onlara verdiği programları kusursuz bir şekilde yerine getirmektedirler.

Gerçeğin ortaya çıkarılmasının arkasında durmakta olan arka planının görülmesi ve kimlerin bu düzenin başında olduklarına bakılmalıdır. Bu dünyadaki kurulu düzenin kökeni dünyadan mı yoksa dünyanın dışından mı geliyor? Doğrusunu söylemek gerekirse dünya içindeki kurulu yapının dünyada ve dünya dışı dostlarıyla beraber bu dünya sınırları içinde planladıklarının üstünde planların olduğunu hatırlatmak gerekiyor. Eğer siz bir hile düzenlerseniz; evet, size karşı daha büyüğü ile karşılık verilir.

İzlenmekte olduğu dünyanın dışına çıkamayan her insanın ve dışarıdaki dilin dışında herhangi bir şeyle muhatap olmayan insanlığın bu kurulmuş olan düzenin kendilerine sunmuş olduğu hayal dünyasının parçası olarak kalmalarını ve kendileri-

nin isteğinin dışında bir noktaya varamayanların bunu anlamaları gerekiyor.

Midenin yemeğini sunan ve insanı kendi yiyecekleri dışında bir yiyeceğin tatmin etmediği ortaya çıkarılan tek gözlü devin kimler üzerine yürüdüğünü anlamak gerekiyor. Bu tek gözlü devin bu zamanda ortaya çıkardığı her fitnenin ardında yeni bir fitnenin çıkması ve izlenilen bu devrin azgın kartalı ile birlikte, karşılarında saf durmakta olanlarla mücadelesini. Evet, bunlara karşı birleşme vaktinin geldiği açık değil midir? Kartalın düşürüldüğü devin ortadan kaldırıldığı zaman yakındır. Ve bunlarla birlikte olan, her dumansız ateşten yaratılmış olanların sonlarının görüleceği aydınlık vaktine az kalmıştır. Ve zalimlerin ve diğer grupların ortadan kaldırıldığı düzene ulaşmaya ne kaldı ki?

Kendi içinden ortaya çıkabileceklerin dışındaki her düşünce ve eylemin karşısında durmakta ve onun ortadan kalkması için kendi adamlarını gönderdiğini göreceksin. Fakat engellemeye çalıştıkları şeyin er ya da geç sonlarını getireceğini anlayabiliyor olmaları gerekiyor. Bu yüzden kendi oluşturduğu ve yüklemekte olduğu şeylerin bilincin uyanmasını sağlamasıyla beraber artık kendilerinin yükleriyle beraber işlevsiz kaldığını göreceklersin. İnsan yapısının var olan bilinçle ve yoluyla olan

ilişkinin anlaşılması ve farkına varılması gerekiyor.

Renklerin bu dünyada ki çıkışlarının her an ilerleyen ve bilinç yolu içindeki yapının açılan alanın ortaya çıkardığı dünyanın ve bu dünyanın şuan ki görülen renklerin değişmeye başladığı vaktin gelişine ve bu dünya içinde yeni bir enerjinin ortaya çıkmasıyla beraber insanların bu yapıdaki tutsaklıkları açıldığında ve bu yapının kontrolünün bitişinin ardından yalnızca şu söylenebilir ki o da; üzerinde ilerledikleri yolun artık son bulduğudur.

Bilincin beyin içindeki odasında görülen akışın izlenilmekte olan dünyanın kurulu halinin insana izletilmesi ve bunun ayrı olmayacak şekilde izlemeye başlanması göstermektedir ki okunan her satırın, dilin yorumlamayı yaparken neye göre çevirim yapacağı belirlenmiş olması bunu yapı tarafından istedikleri yükü yükleyeceklerinin anlamını taşımamaktadır. Bu nedenle hangi sistemin nasıl bir yükü yükleyeceğine dikkat etmelidir!

Renklerin yapının dışarıdaki ortamın içinde ki ağlarını kurmakta olan göstermiş olduğu ve izlenilmekte olan bu düzenin yüklerinin zamansal akışın içinden çıkarmak bu zamansal akışı sürekli hale getirmek ve zamansal düşüncüyü ortaya çıkarmakta oldukları açıktır. Fakat istenilen zamansal akışın

devam etmesine rağmen bu yapının kurduğu bu tutsaklığı aşır bu kurulu yapının devrilmekte olduğu görülecektir.

Nefis motorunun zamana karşı oluşturduğu algı gerçekte dışarıda ve sürmekte olan zamansal akış ile bir bağı olmadığı halde kendi düşüncelerinin ortaya çıkardığı zamansal düşüncenin bir parçası olarak bu dünya hayatının içinde ortaya çıkarılan akışın içine girmekte kendisini alıkoyamamaktadır. Bunun sebebine bakacak olursak; nefis motorunun bedensel algısının oluşturduğu durumdan ve onun kurduğu işleyişin üstüne geçmek ve yön vermekten kaynaklanıyor. Ve böylece, kendi eliyle kendisini bırakmaktadır.

Bir düşünün ki sistem içinde herkese yetecek et ve su bulunsun kendini gerçeğin görülebilir halinden uzak bir şekilde uygulamaya koymak için yaptıklarını ve kendi paralel evrenine göre zamansal bir akış kurmuş olsun ve kurduğu bu yapının sürekli olarak bir rüya üzerine inşa ettiği bir kurguyla herkesi beslesin... Dünyanın içindeki her insan bunun içinde ve isteklerinin dışına çıkarmamaktadır.

Kendisine bağlı olmayanları ve kendi kapısında beklemeyenleri toplum tarafından dışlandıkları ve kendileri ile mücadele edenleri ise bu toplumdan

uzak olarak gösterildiği, mutlaka kazanan taraf onlara karşı mücadele edenler olacaktır. Her ne kadar kendi renkleriyle beraber bu dünyayı kendi ağlarının içinde bırakmaya çalışsalar da onların ağlarını da saran birisi vardır ve işte emin olunması gereken Şey Şudur; siz asla bu ağlardan ıkmamayacaksınız. Ve sizi gözüyle izlemesine nasıl engel olacaksınız...

Beden üstündeki etkisi görülen algıların dışına çıkmayan insanların dünyanın içinde olduklarını ve kendi bedenlerinin bir parçası olan alının sanki kendisi dışarıyı gördüğünü zannediyor olması yalancının ne kadar etkili olduğunu ve kişiyi nasıl etkisi altına alıp kişinin kontrolünü sunduğu ve alnında uyuttuğu kişide zaten sisteme bağlı olduklarıdır. Ve direk olarak ikisini de kendi yüklerini yüklüyorlar. Yapılan Şey ise; bu yalancı, alnı sanki birey görüyormuş gibi dışarısını izlettiriyor.

Bu dünya simülasyonuna bakıp içindekilerin dışarıda düşünülmesinden kaynaklanan ve gerçek olduğunu zannetmesi ve asıl olarak yapılmış olan Şeye insanların bağlı halde olduklarını anlamaları gerekiyor. Bu nedenle giriş ıkışları bilinci sarmış durumdadır. Ve bu dünyanın kendisinin zannedildiği gibi bir gerçekliğe sahip olmadığıdır.

Dünyaya açılan penceresinin alının içinde tutulup izlettirildiği ve bu dünyanın içinde kalmış bir bilincin sarılı olarak yüklerin yüklendiği halin yapının kendi amaçlarını sonlandırıp yeni ara yüzlerin ortaya çıkarılmasıyla işleyişine kaldığı yerden devam ediyor. İstenilenin alın üzerindeki etkisinin temel olarak renklerden başlanması ve devam etmesi bize bu yapının kendi boyutunu var olan boyutla birleştirdiğini gösteriyor.

Renklerin ortaya çıkarıp gerçekliğin üstüne oturulması ile alının üstünde oturmasıyla beraber işleyen akışın kendi boyutunun dışında bir bilginin oluşmasını engellemektedir. Bunun için kurgulanan gerçeklikten kopup başka bir boyutta kendini bulmak olasılığı yüksek bir durumdur. Fakat burada önemli olan şey; boyutun içinden çıkılsa dahi yine de dünya sınırlarında olunmayı gerektirmektedir.

Bilinç için gerekli olan kaplamayı kendi sınırlarında düzenlemek ve nefsin dünyasını yeniden kendi alanıyla boyamasıyla ortaya çıkarılan dünyanın içinde kalmış her insanın, cennet olarak gösterilenin, asıl olarak kendi cehennemine götürdüğü alanı programlarla düzenledikleri batıl olan bu düzen er ya da geç ortadan kaldırılıp silinecektir. İnşallah

Devam edilen işleyişin insan üstündeki kalıcılığının ardında yatan ve bireyin bilinç altı yolunu kendi yüklerini yükleyip işleyebilecek şekilde açıyor olması, insan bilincinin süreli yüklenenlerin içinde kalmasına neden olmaktadır. Kurulu yapının içindeki hayali kurgu son bulacaktır. Evrenlerini birbirine bağlayan yolların içine girecek birisi kendileri için bir araç olarak kullanılsa dahi sonlanacaktır.

İnsanın kendi yapısının içinde bulunan düşmanın kendisini birer araç olarak kullanması ve kullanılmaya devam ediyor olması şunu açık bir şekilde gösteriyor ki; yüklerin nefis motorunun tabi olacağı bir şekilde düzenleyerek kendisine bağlı bir dünya sunmaktadır.

Gerçeğin sanal kurgularının meydana getirilmiş rüya dünyasında bulunmadığı ve bulmayacağı söylenebilir. İnsana inandırılmaya çalışılan bir dünya kurulmamıştır. Aksine, bu dünya insanların var olan sistemin içindeki yapıyı her koşulu ile kabullemeleri üzerine kurulmuştur. Bunu için kendi yüklediklerini insanların inandırması gerek yok yüklemeleri sonucunda zaten inanacakları bir dünya inşa ediliyordu.

Renklerin ortaya çıkması, düşünülen halin üzerine işlemekte olduğu anlaşılması gerekmektedir.

İnsan; algısı ile dünya üzerinde ortaya çıkardığı düşüncelerin, ilerlediği süreç, sadece kendisinin sürekli olarak değişmesiyle sonuçlanmaktadır. Fakat dünyanın sistemsel olarak çalışması hem mikro hem de makro düzeyde işleyişini sürdürecektir.

Dünyanın içindeki paralel evrenlerin ortaya çıkardığı alanların art arda ve iç içe oluşunun düzenlendiği, bu görülebilir dünyanın kendi dilini devam eden akışın içindeki her insanın nasıl bir kader içinde olacağı tespit edilmiş olarak akışını sürdürmektedir. Dünya içindeki alemlerin izlendiği ve belirlenen bir zaman akışı içinde bu dünya sınırlarında hangi alem kendi başına bir karar verme gücüne ve yetkisine sahip olabilir ki?

Nefis motorunun kişiyle olan mücadelesi ve maddesel ve zamansal yönün sürekli olarak kişide ortaya çıkardığı algının ve düşüncenin içinde, yaşadığı dünyada oluşu kişisel deneyimlerin bu dünyanın sunduğu gerçekliğin sadece nefis ile ilgili olan bölümünün farkında olan insanın kendi bedensel hakimiyetinin dışında kurulu bir yapının ortaya çıkardığı sonuçlara bağlı olarak sürdürülmektedir. Dolayısıyla kişisel olarak bu yapıya karşı herhangi bir konu veya işlev açısından yetersiz kalmasına neden olmaktadır. Oysa insan bu durumun ötesine geçebilecek bir yapıdadır.

Zihnin ve alının renklere bakış açısının sürekli kendi dili ile çevirdiği ve yorumladığı bu yapının sunduğu gerçekliğiyle hem renkler üstünde hem de zihinsel olarak uygulatmayı çalıştırdığı dünyanın görülen halinin işlevin kendi penceresinin dışında bir yapı ortaya çıkarabileceği hali oluşmasının kendi dili ile yorumladığı dünya içine yükleme yapmaya ve ortaya çıkan her program bilinç aracılığıyla dışa vurulmaktadır.

Dünyada ve evrende görülebilecek olan her şeyin üstünde yazılmış olan ayetlerin gösterdiği şey bunun ortaya çıkmasını sağlayan bir gücün olduğu gözler önüne serilmektedir. Fakat yine de alının kendisinin olduğu gibi kalmasının bir gereği olarak her insanın kendi işlevinin ortaya çıkardığı programın ve yükün dışına çıkamayacaktır. Ve asıl olarak bu yapı içindeki insanlar, var olanların karşısında sadece birer tutsak içinde olmanın ötesine gidememektedirler.

Düşüncenin oluşturulmasının bir gereği olarak ortaya çıkarılan her duygu sonucunda renklendirilmesiyle beraber ve nefis motorunun beden üzerindeki hakimiyeti ölüm gelene dek kişiyle beraber mücadelesinde devam edecektir. Bu dünyanın içindeki her insanın kendisi ile nefis motoru arasında geçilmesi gereken bir yapıyı görmesi gerekmektedir. Sistem yapısını her şeyiyle ortaya koyup oluş-

turmakta iken, insana ne oluyor ki bunun gözler önünde olduğu halde kendisi bir irade göstermeyip bir seçim yapamıyor ve bir amaç tutmuyor?

Kendisine sunulan her yiyeceğin ardında bıraktığı her satırın, aslında, gerçek ile fark edilmeyecek kadar yapının içinde işlemekte olduğu düşünülürse bunun sadece bu boyutta işlediğini düşünmek hata olacaktır. Dünya boyutlarının ötesinde dünyanın dışına çıkarmaya çalıştıkları ve kendi sistemlerini göklere ulaştırma çabasında olduklarından dolayı var olan insanların kendileri için bir engel olmayacak şekilde kontrol altına alındıkları bir işleyiş içindeler. Kendi inşasını ulaşabildiği her noktaya götürme ve taşıma amaçları görülmektedir.

İnsan alnının ortaya çıkarmakta olduğu her yükün ve işleyişin izlenmekte olan dünyanın nasıl bir yapı içinde olacağına karar verme yetkisinin insana ait olmadığı apaçık bir şekilde ortadadır. Ne alnın ne de nefis motorunun kendisini dünyanın görülmekte olan maddesel yapısından ayırmak gibi bir şuurun içine girmeyecektir.

Fakat bireyin kendi nefis motoru ile olan mücadelesinin devamlı oluşu, kendi sınırlarını koyduğu her satırın bireyin nefis motorunun içinden gireceği her kapının kendi sundukları bu dünyada alnın

kendi yapısı ile bakıp duracağı bir dünya olarak kalmaktadır.

Dünyanın içindeki gerçekliğin sadece görülen evrenin bir parçası olarak bakılmasının ve izlettiğinin anlaşılması yönünde, kendisi ile dünya arasındaki ilişkinin açılan pencerelerine; kendi dünyasına sunduğu ve sunmuş olduğu renklerin dünya içinde yansıtılan bir sanal gerçeklik olarak bakılmalıdır.

Bununla beraber; dünya, içinde asıl olarak yapılan şeyin evrenlerin bir araya getirilip sistem tarafından sunulması ile sonuçlanan ve dünya içinde görülen bir algılama halinde kalmaktadır. Ve insanlar için sadece bir pencere olarak kalmakta ve izlenmektedir.

Dünya içindeki renkliliğin dışarıdaki algılanan halinin alının ulaşabildiği noktaya kadar ilerlemesi ve bunun zihinsel yansımasının ortaya çıkardığı gerçeklik, insan bilinci tarafından kaplanması ile görülen, başlattığı her hareketin ve programın işlemesi ile akışın gösterdiği halin, arka planda kalan şeyin tüm bu işleyişin nasıl ve kimlerin bunun üstünde olduğunu akla getirmektedir. Fakat sistemin nasıl kontrol altında tutulduğu ve alının kontrolü ile birbirinden ayırmaz olduğu açıktır.

Açılmakta olan evrenin kapılarından geçmekte olan her insanın alını aracılığıyla bağlı halde tutulup izlettirilen ve içindeki et dağınının kendisine sunulup her fısıltıyı veren nefis motorunun ortaya çıkarmış olduğu arzu kapılarından girmiş olduğu bu yapıda ancak kendi iradesi ile yaptığını düşündüğü bu sistemde, nasıl bir tutsaklık içinde olduğunu kavraması önüne geçmiş olmasından dolayı sayısal duvarı ile kendisinde bulunan mantık zincirinden kurtaramamaktadır.

Bu nedenle kendisine açılan evrenin aslında kendi düzenlerini korumak ve kurdukları ağların zamansal sonucunu devam ettirmek için her an yükleme devamlılığı gerektirmektedir. Evet, bu düzenlerinin sadece bir kısmının neleri kapsadığını anlamak üzerine düşünülmesi gerekiyor.

İnsan yapısının ortaya çıkarmış olduğu nefis, motorun düzenlenmiş halinin belirli bir ölçüye göre düzenlenerek amacın akıl sahiplerini deliller üzerinde düşünüp öğüt almaları ile ortaya çıkabilir.

Dünya içindeki yerleşik halde olan bazı güçlerin, yüklemeye çalıştıkları her yükün ve ortaya çıkardıkları beslenme alanının ardından denilebilir ki; madem insan ve her şeye yük yüklenebiliyor o zaman insanı yaratıp ortaya çıkaran kimdir? Doğrusu insanın yaratılışı ve ortaya çıkarılışı ile ilgili söyle-

nenler olmuştur ve bundan sonra da olacaktır. Fakat hem insanı yaratan hem de insanın ortaya çıkışının gerçeğinde yatan şey nedir?

İnsanı sistemde ve dünyada ortaya çıkaran daha doğrusu onu hem topraktan yaratmaya başlayıp ve dünya içinde dağıtan ve sistemi yaratmış olan yaratıcının gerçekte insanı bu dünyada da sistem içinde de dağıtması, insanların kendileri için bir amaç tutup bir şeyler yapmasının ve farkına varmasına neden olabilecek bir dünya sunmamış mıdır?

Aslında şunu açığa çıkarmak gerekiyor; insanların yaratılışı ile ilgili düşünülen şey; ilk yaratılma halinin topraktan olduğudur. Fakat şuanda da insanlar topraktan yaratılmaya devam ediliyor ve “mezarlığın içinden yükselen ağaçları görürsün”... İnsanın yaratılmasının ve ortaya çıkarılmasının verdiği dehşetin ne kadar büyük olduğuna o manzarayla karşılaşmadan nasıl emin olunabilir ki?

Renklerin bir araya getirilip sunulan halinin farklı bir birleşim ile ortaya çıktıklarını anlamak gerekiyor. Gerçekte renklerin ortaya çıkma hali asıl karanlığın kendisinden çıkmaktadır. Pencere ise bu renklerin sanal karşılığını oluşturup gözler önüne seriyor ve yüklemesini yapmaya başlamaktadır.

Ve devam eden akış; ara yüzün ortaya çıkıp sanal olan pencerenin içine bilincin dalmasıyla sonuçlanmaktadır.

Asıl renklerin pencere yansıtıldığı ve ortaya çıkan yapının alının kaplanması ile beraber dış dünyanın kendi dilini pencere aracılığıyla kendi sayısal duvarının içinde bir tutsaklığa koymaktadır. Fakat bilincin içindeki durumdan çıkan bir insanın neler yapabileceğini nasıl idrak edebilirsiniz?

Pencerelerin beynin kendi dışındaki bir dünyaya açılan kapılarının önünde ortaya çıkardığı sayısal duvarın beynin kendi loblarının kontrolünü işleyişine göre düzenlenmiş olarak, bakan her insanın pencere tarafından oluşturulan algının dışında bir anlayışa ulaşip idrak etme ve aklın gerçekliği ile bir araya gelip kendisi ile bütünleşmesinin önünde durmakta olduğunun anlaşılması gerekiyor.

Bu nedenle pencerelerin ortaya çıkardığı tutsaklığın sadece bir başlangıcı olarak bakılmalıdır. Ve daha sonra nefis motorunun bu dünya içindeki sınavının ortaya çıkardığı dünya hayatının anlaşılmaya başlanması ve bu dünyanın maddesel halinin bir oyun olarak görülmesi ve bu oyunun kendi kurallarının dışına atmakla kalması onların tamamlamasını sağlayacak bir şey değildir. Fakat bu dünyanın aslını idrak edebilen her aklın bu dünya için-

de ortaya çıkarılan delillerin nasıl bir dayanışma ve ittifakla devam ettiğinin anlaşılması gerekmektedir.

Nefis motorunun her baktığı anın dışında, sadece kendi içinde bulunduğu kişiye düşman olarak kalmasıyla beraber kendisinin bu dünyayı istediği gibi görmeye çalışması, daha doğrusu maddesel ve zamansal oluşunu kişiye sunması ve buna aldanan her insanın bu durumda bu dünyayı anlamaya çalışmadan, sorgulamadan ve düşünmeden, evet, akıl etmeden hemen kabul edişi bu düşmanın nasıl bir yapıya sahip olduğu anlamak için yeterlidir.

Fakat insanın kendi nefis motorunun ortaya çıkarıp inandırmaya çalıştığını bırakıp asıl olan işlevi ve işlevleri anlaması zaruridir.

Bundan önce de benzer devirler kuruldu bundan önceki insanların da benzer bir nefis motoru var idi. Fakat bundan önceki devirlerin şuan ki devirden farklı olarak devam ettiği söylenebilir. Şöyle ki; daha önceki düzenlerden şuan ki düzenin kurduğu, sadece görülen dünyadan ayrı başka evrenleri de içine almış olması nedeniyle ayrılmaktadır.

Fakat daha öncekilerin kurdukları yapılar bakımından daha ilerleri olanlar olmuştur. Bu sistemde olduğu gibi geçmişte de seçilmişler olmuştur. Bu zamanda da seçilmişler olacaktır. Bunlar doğru

yola ve hakka davet edeceklerdir. Ve hiç kimse bunun önüne geçemeyecek ve kazanan taraf seçilmişler olacaktır ve bu seçilmişlerin zaferi olacaktır. Bu nedenle bu zamanın sanki hiçbir farkındalığın olmadığını düşünüp kendi arzu ve isteklerine ulaşmaya çalışan bir insanlık ve bu insanlığın benlikleri ile mücadelesi olarak kalacağını düşünmek yanlıştır.

Açıkçası bu dünyanın daha önceki devirlerinin kurulup ortadan kaldırılması bir delil olarak sunulmakta ve izlenilmektedir. Fakat görebilen için, evet bu dünyada şu anki zamanın kurulu düzeni yerine, yeni bir düzen gelebilmesi için asıl olarak yeni bir zamanın ve devrin başlaması gerekmektedir.

Renklerin asıl olan yapısından çıkışı aslında pencerenin kendi sanal görüntüsünü ortaya çıkarılmadan başlatması; başlangıçta insan alnını görülenin dışında bağlamakta oluşundan kaynaklanıyor. Ve her bağına ortaya çıkarırken aslında arka taraftan başka bir bağdan kopartılmış olmaktadır. Bu aslında her insan için bir bağ kopartıp aynı zamanda ruhun çiftleşmesi ile bu kişiyi bağlayan bir düzen içinde yaşamına devam edecek ve hiçbir şekilde bundan haberi olmayacağını düşündüren nedir?

İnsanlığın bu dünyadaki asıl düzen ile karşılaşım bu kurulu düzenin güç sahibi olduklarını düşünen-

lerden bir an önce kendi iradelerini onlardan bağımsız hale getirip sundukları bu pencere düzeninden uyanmaları gerekmektedir.

Dolayısıyla kendi gerçeğini insan görüntüsü üzerine kurduğu, diğer insanların DNA'sının üzerinde oynayarak onları belirli konumlara ulaştırıp onları tanınır hale getirip ve onları dünyanın her türlü imkânlarına ulaştırmalarından anlaşılıyor ki hepsi sadece bu oyunun birer parçasıdır. Ve er ya da geç şu gerçek ortaya çıkacaktır; bu savaşın ve mücadelenin kazanları kendileri olmayacaktır.

Dünyanın kendi alt yapısının gerçekte reenkarasyon üzerine kurulu olduğu açık bir şekilde ortaya koyarsak, tüm dünyanın nasıl işlediğini anlama açısından bir realiteye varılabilir. Hem dünyanın hem de içinde bulunduğu yapının sadece insanlara yönelik ancak tüm akışın dışında belirlenmiş ve kontrol altında tutup yönetildiği ve reenkarnasyonun uygulandığı ve sistemdekilerin yer değiştirip devrinsel olarak tekrar kurulması açık bir şekilde izletilmektedir.

Sistemin bu zamana ait olan bir kurulum üzerine işlemekten çok tüm zamanlar ve devirler için kurulu halde olduğu anlaşılmaktadır. Ve renklerin şuan ki gerçek olarak kurulu yapının dünya dışı canlıların saldırısına uğramasının bir sonucu olarak, kuru-

lu olan pencerelerin üsteki bulutların içinden çıkan gemilerin devamlılığını ve bağımlı devamlıyı ettirip pencerelerin bu dünya içindeki işleyişinin ve yüklemenin kendi istedikleri şekilde ilerlemesi sağlanmaktadır.

Her şekilde evet nasıl bir yükleme olursa olsun bu düzenin ortaya çıkarmış olduğu et dağının değişmediği açık bir şekilde ortadadır. Fakat kendi düzenlerinin ortaya çıkarmış olduğu bu pencerelerin renklerinin kendi dışlarında bir renkle daha kaplı olmasına nasıl engel olacaktadırlar? Gerçekte işleyen her ne kadar sürdürülse dahi ortaya çıkan renklerinden öte başka renklerin araya girmesiyle, yeni bir düzenlemeye gidip değişmesinin açık bir şekilde ortaya çıkarmış olduğudur.

Hem pencerelerin ortaya çıkaracağı görüntünün insan alnından kopamadığı anlaşılır ve göz önüne alınırsa nefis motorunun insan beynin yorumlayıp ortaya çıkardığı dilinin algısının öne geçemediği açıktır.

Dünya içindeki verilerin ortaya çıkardığı bilginin algılanıp oluşmasının önündeki engelin yine insan alnın kendisiyle beraber nefis motorunun kendi yönünde hareket edişinin düşünce üzerindeki etkisinin bir sonucu ve anlaşılmasının önünde olduğudur. Bu nedenle hem insan bedeninin hem de

beynin kendi yapısının farkına varıp dışarıdaki verileri okuyabilecek bir zihinsel aktiviteye ulaşabilmelidir.

Gerçekte bu dünyanın içinde çıkarılan bir Dabbe'nin tüm insanların içinde dolaşıp göremedikleri ağlar ile sarmış olduğu bu dünya içinde gidip gelmesi ve dünyanın içinde yaşayan insanların kendilerini gözetlemekte olan bu canlının gözünden nasıl kendilerini gizleyebilirler ki?

Pencerelerin her kapısının ardında çıkmakta olan her rengin ardında oluşan her yolun bu dünyaya açılan sistemin nasıl bir kurulum üzerinde olacağını belirleyen ve yönetiminin sanki kendi ellerinde olduğunu düşünen ve kurdukları bu düzenin üstünde olduğu zannedenler Dabbe denilen canlının gözünden nasıl kendilerini kurtarabilirler?

Açıkçası Dabbe'nin açmış olduğu bu dünya zamanında yaşamakta olan bunlar nasıl bu düzenin sahipleri olarak kendileri olduklarını zannedebilirler? Ve zaten Dabbe'nin ağları tarafından kontrol altına alınarak işlemekte olan sistemin gerçek sahibi de yine Dabbe'dir.

Renkler ile insan zihninin arasındaki ilişkinin ortaya çıkardığı mantığın ve çıkmakta olan tepkinin sonucu olarak, pencerelerin dışına çıkmamakla be-

raber hem sayısal duvarın hem de zihnin kendi işlevinin pencereyi etkilememesinin önüne geçmesi için gerekli olan kaplamasını renkler üzerinde yaparak ortaya çıkarmış olduğu yapıdan ayrı olarak ortaya çıkabilecek durumların kontrol altına alınmasıyla sürekli bir açıklığı kapatmak üzerine devam etmektedir.

Renklerin sistemdeki yerini almasıyla artık gerçeklik ile sanal arasındaki farkın bireyin dışına çıkıp belirlendiği halin ve ortaya çıkarmış olduğu realitenin gerçek mi yoksa sanal olacağı belirlenmektedir. Dolayısıyla sanal ile gerçek üzerinde kurmuş olduğu esas olarak ortaya çıkardığı pencerelerin artık kendi mantığını ortaya çıkarıp bu mantığın üstüne geçebilecek bir mantığın önü geçilmeye çalışması aslında bu mantığın üstüne kendi mantığı atıldığı vakit ortaya çıkan ağın kendi yapısının üstüne çıkmasıyla sonuçlanıp ortaya yine kendi depoladığı verileri ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle kendi mantığı bile daha oturmamış olduğu halde kontrolün kendilerinde olduğunu zannediyorlar.

Dış dünyanın ortaya çıkardığı ve sunduğu pencerenin apaçık bir şekilde olması ve insan yapısına uygun olarak tasarlanıp yüklenmiş olmasıyla beraber, hem insan aklının asıl yapısının bu renklerin güneş tarafından ve ayında işlevi yerine getirmesiyle beraber kurulu ağların olması gerektiği gibi ça-

lışması, ancak bir delil olarak ortaya çıkarmış ve düzenlenmiştir. İnşallah.

Bu dünyadaki simülasyonun bir gerçeklik olarak ele alınıp onun ortaya çıkarmış olduğu ve bu görülmekte olunan dünyanın nasıl bir yükü yükleneyeceği belirleyen ve onun işlemeye devam etmesini sağlayan aklın, ortaya çıkarmış olduğu bu sistemde yaşayan her insanın kendi yapısını fark edip bunun üzerine kendi hayatının nasıl bir amaç üzerine devam etmesi gerektiği açık bir şekilde ortadadır.

Eski sistemlerden kalan ve şuan ki dinlerde mevcut tanrı ve tanrıçılık anlayışının sadece insanlık için bir amaç kazandırmaktan çok onların önlerine kurulmuş mantık engeli olmaktan öteye gidememiştir. Ortaya çıkarılmış olan düzenin dinlerin üstüne nasıl yeni bir hayat tarzı oluşturduğu açık bir şekilde ortada iken hangi din kendini bu düzenin kurduğu anlayıştan koruyabilmiştir?

Kendi kitaplarını bile anlamaktan aciz topluluklar ve bunların kutsamaktan başka bir işe yaramayan bir nesil ve bu insanlığın ortaya çıkarmış olduğu bu inançların kendi düşünce ve mantıklarından öteye götüremedikleri ve bunun sürekli bir tutsaklığın daha oluşturmasının asıl nedeni olarak gösterilebilir. Ve bununla beraber kendi kitaplarını var olan bilgilere uydurmaya çalışmaları gösteriyor ki

kendi kitaplarını anlamamanın yanından bile geçememişler.

Başlangıçtan beri süren her görüş ve fikrin er ya da geç sona ermiş olacağı açıktır. Fakat galip olup her fikrin üstüne geçecek, dünya ve evren hakkındaki gerçekliğin şuan ki bilgilerin çok daha ilerisine taşıyacak bir kitap olduğu ve bu kitabın (Kuran) korunduğu söylenebilir.

Ay'dan çektikleri ağlarını kurabilmek için dünya hattına bağlanmış olduğu ve ortaya çıkardığı pencerelerin ardında ortaya çıkarılan sayısal duvarın insanların alınlarının içinde olduğu bu sürekliliğin nefis motorunun devam eden hareketliliğin ardından ancak hazırlanmış olan bu yapının kendi renkleri ile boyanmış olduğu zihinlerin içinden çıkamadıkları açık bir şekilde insanlığın kendi yapısının bir tutsaklığı haline getirmiş ve getirilmektedir.

Fark edilen ve insanlara sunulmuş olan maddeselliğin haline muhatap olarak düşünülen yapının aslı ne maddesellik ne de zamansal akış üzerine kurulmaktadır. Bu, apaçık bir sistem ve bir simülasyondur. Ve gerçekte işleyen ve sürekli yüklemenin bir akış içinde olmasıdır.

Pencerelerin dışarıya akan enerji halinin devam etmesinin bir sonucu olarak başka türlerin bu alana

girişlerinin gerçekleştirilmesine sebep oluşu göstermektedir ki, artık bunun içindeki değişikliğin bu türlerin giriş çıkışlarını kontrol altına alınması gereken başka bir pencerenin ortaya çıkarılması gerektiğidir.

Renklerin olduğu halleri ve bağı insan alnını yakalayıp kendi penceresinin sayısal duvarında hapsedip tutsaklık hale getirdiği sürece bu düzenin dışındaki dış dünyanın ortaya çıkarmış olduğu deliller nasıl bir düzen içinde olursa olsun yine de insan alnı tarafından sadece bir oyun ve anlaşılmaktan uzak ve görülmeyecek olarak kalmaktadır.

Ancak, bu dünyanın içinde bulunduğu kendi sayfalarının aşikâr kılınıp ortaya çıkarılacağı güne dek. Evet dış dünya dilinin ortaya çıkarmış olduğu halin insan aklı tarafından görüp anlaşılana dek hem bu dünya içinde hem de pencere dünyası içinde kurulu ağın birbirine uygun halde ve bunların üstünde durup kendini bu görülen düzen içinde hakim kılmaya çalışmakta olan bu canlıların artık bir geçerlilikleri kalmayacaktır ve geçerli olacak bir durumun içinde olmayacaklardır. İnşallah.

Aslında bu dünya içindeki her şey yollar tarafından bağlı halde tutulmaktadır. Bu yolların içinden veya içindekilerin çıkarılması ve bunların bir tarafa geçmeleri nihayetinde bu dünya içinde oldukları

sürece buna bağlı olacaklardır. Ve sistemin başında olanın isteği olmadığı sürece denklemin bir parçası olarak kalacaklardır.

Pencereler nasıl kapandı daha doğrusu nasıl kapatıldı? Kendi evrenlerini bu dünya içinde görülebilir hale getirmekte olan pencerenin doğuşu ile batışı ve renklerin ortaya çıkarmış olduğu ve dünya içinde bulunan ve ardında bırakmış olduğu karanlık akışın içinden çıkarılan kadının son bulmuş haline bakılmakta olunan bu sistemin kendi yapısı gereği fazlasıyla haddini aşmış ve delilleri ve ayetleri olması gerektiği gibi ortaya çıkarmamış ve içindeki insanlar ayetlere hakkıyla inanmamıştır.

Dolayısıyla pencerelere bağlı insan alnının yalan üreten haline yön verilmiştir. Evet, bu yapının kurmuş olduğu pencereler artık geçerliliğini yitirmiş, yerine yeni bir başlangıç kurulmuştur. Ve böylelikle karanlıkta çıkarılmış olunan gerçekte evrenlerin bağlı hale getiren programların nihayete ulaşıp son bulmuştur. Böylelikle insan alnı dış dünyanın kendi diline bağlanmıştır. Ve asıl olan işlemlere bağlı halde getirilmiştir.

Bu yazılanlardan bahsedilen ve ortaya koyulan bu yapı ve pencereler ile beraber artık önemini yitirmiş ve son bulmuştur. Ortaya çıkarılmış olan sistemin ve insan yapısının değişkenliği ve siste-

min doğuşu ile tekrar batışı ardından geriye kalan tek şey, yine de tüm bunların dört kolunun bir arada kalıp renklerin izlendiği bir yapı olarak kalacak oluşudur.

İnsan beynin ortaya çıkardığı dünyanın, izlenmeye çalışan nefis motorunun, düşünceye bağlı olarak kendini beden üstünde sabit kılmaya çalışması, beynin dış dünya gerçekliğine ulaşma yolunda bir engel olarak kalacaktır. Yoksa nefis motoru kenara çekilip karanlığa mı gmlecekti?

İzlenilen bu dünyanın sunduğu yapının asıl olarak kendi içinde bulunduğu bedeninin dışına çıkıp bedensel ayırımın olması sonucunda ortaya çıkan pencerelerin aynı anda iki kullanıcıya aynı anda veriyi sunması ile bağlantılı olarak pencerenin kendi dilini ortaya çıkarırken kullanıcının hem içten hem dıştan verileri aktarmasına sebep olmaktadır.

Kendi gerçekliğini ve yapısını kurarken neyin ortaya çıkarılacağı ve bunun kullanıcı olmadan bir işlevin, amacı ve sonucu olmayacağı açıktır. Fakat dünya içindeki kendisinin içindekilerin algılayıp kavrayabileceği ve akıl ile görebileceğinin ötesinde kendi alt yapısını kurarken belirli bir bilgi ağının olması ve ağın ancak beyin fonksiyonun üstünde bulunan başka bir işlevin daha ortaya çıkmasının sonucu olarak yapılmaktadır.

Her ne kadar var olan dış dünyanın içindeki akışın akıl görüşü ile varılan sonuçların bir pencere sistemine karşılık gelebilmesinin yolu ile yapının kendisinin ortaya çıkararak ve sunulmuş olunan yapısına varılmadan ve ortaya konulan işlevin özü anlaşılmadıkça bir kesinliğe ulaşılması mümkün olmayacaktır.

Bir paralel evrenin bir pencere sisteminin içine sıkıştırılmış olarak bakılması gereken bu yapının içindeki dünyasının içine dalmakta olan ve bu dünya içindeki ağların sonucu olarak ortaya çıkıp bu asıl dünyanın içindeki ağlar ile bağlantı sağlayan enerjisinin içine girmekte olan dumansız ateşten olanlar, aslında bu mücadelenin içinde kendilerine bir taraf tutarak insanlık alemine girmenin yolunu açılmış olmaktadır.

Fakat günümüz gerçekliğinin anlaşılıp kavranmasıyla ile beraber dünyanın içindeki boyutların katlanmış olarak atomların aslında bir katı halinin açıkça görülmesi ve fark edilmesinin önü açılmış olacaktır. Eğer pencerelerin nasıl bir işleme gideceği fark edilir ise aslında tüm bunların dünya içindeki yapının kendi yapısının fark edilmesinin bir sonucu olarak ortaya çıkarılmış olduğu anlaşılabilir.

Pencerelerin işlevi; dünya içindeki davranışlarının belirli bir programı ortaya çıkarmakta ve hareketliliğin sonuçlarının izlenip görülen ve bakılmakta olunan gerçekliğin beyin dili bir sonucu olarak üretilmesidir. Fakat dışarıda bilgiyi çıkarmamıza ve bunun uygulanabilmesi için gerekli olan yapının aynı anda iki durumda gerçekleştiği ve bu durumların bir sonucu olarak işlenebilen bir pencere ortaya çıkarılması olunacaktır.

Hem pencere içindeki işleyişin hem de dünya içindeki işleyişin aynı anda ortaya çıkartılmış olması, izleyenin hem gözle hem de alın gözüyle baktığı bir gerçeklik sunmaktadır. Ve bu sunulanın nasıl bir işlev içinde olduğunu ise belirleyen, yine üstte bulunan ve kendi işlevini yerine getiren başka bir kol daha olduğunu gösteriyor. Daha doğrusu başka bir şeyin sürmekte olduğunu...

Dış dünyanın sunduğu yapının içindeki her şeyin sarılmış olarak bulunması mümkündür. Fakat barındırdığı bilginin nasıl bir işlev üzerinde ilerlediğini anlayabilmek için var olan bilginin dışarıda yeni bir bakış açısının ortaya çıkmasını zorunlu kılmıştır.

Dolayısıyla ortaya çıkabilecek olan bilginin, doğru sonuçlara ulaşmaktan çok sonucun kanıtlanabilmesinin ve bir pencerede uygulanmasının in-

san bedenine uygun halde alın ve göz aracılığıyla verilen verilerin çevirimini bu sistemde kalmasını sağlayacak şekilde gerçekleşmesine bağlıdır.

Aslında bu dünyanın temel işleyişinin gözler önündeki yapısının kurulu halinin izlenip anlaşılması veya içinden çıkmayıp içinde bıraktığı fiziki yasalarına ulaşmaktan çok direk sistem üzerinde olduğunun anlaşılıp fark edilmesi, daha kesin ve kalıcı sonuçlara ulaştırması mümkündür. Fakat içindeki fiziki yasalara bakıldığında engeller üstüne yeni engeller oluşmasına neden olmaktadır. Bunun için yapının temel olarak belirli bir düzen içinde oluşu ve her işlevin ayrılmış olarak sunulması ile sınıflandırma yoluna gidilmesi gerekmektedir.

Perdesinin açılıp açılmayacağına bağlı olması, enerji türlerin bu yapı içinde belirli kimyasal yönlemlerle enerji halinin yükseltilip farklı sonuçlara gidebilecek maddesel bir yapı oluşması mümkündür. Fakat bu durum ne kadar ileri olsa dahi dünya içinde kalacak ve içinde mevcut haline devam etmiş olacaktır. Dolayısıyla yapı içindeki ilerleyiş ilerlese dahi yine de bu sistemin sınırlarında kalacaktır.

Dünyanın şu anki paralel evrenin içindeki halinin başka paralel evrenlerle olan ilişkisinin gösterdiği ve sunduğu yapının dışında çok daha farklı bir

yapıda olduğunu anlamak gerekiyor. Aslında bu dünyanın içindeki paralel evrenlerin dışında başka paralel evrenlere geçildiği vakit görülebilecek en temel olay zamansal fark olacaktır.

Bu durum dünya içindeki yapıların ortaya çıkıp bir paralel evreni göstermesi işleyişinin insanlara sunma yoluna gidilmesi ile farklı bir işlevin olduğunu göstermektedir.

Doğrusu bu dünya içinde görülmekte olan düzenin nasıl bir yapılanma içine girdiği ve bilgiyi nasıl bir yöntemle ortaya çıkaracağı ve verilerini nasıl bir fonksiyon ile tanımlayacağını belirlemesinin ardında bunun anlaşılıp kavranmasıyla bedensel olarak bu halin geçerli olmasını sağlayan bir durum içinde olması gerekiyor.

Işığın dünya içindeki işlevinin ortaya çıkardığı ve izlenilen yapının içindeki fonksiyonlarını tanımlı hale gelmesini sağlayarak ve şuan dek fark edilmeyen başka bir dalga türü ile temasa geçmesi gerektiği ve ışığın dünyaya ulaşmasının sonucunda etkileşimde bulunduğu bu dalganın ortaya çıkardığı hareketlik var olan hareket yönlerinin üstünde olan ve farklı bir hareket şeklini ortaya çıkarmaktadır.

Gözlenmesini sisteme bakış açısının bu dalga ile belirlenen ve tanımlı hale ulaşmasını sağlaması

gözlemcinin aslında kendi hareketinin üst boyuta çıkarmasındaki engel olarak duran bu dalganın, 3 boyutlu bir dalganın bu sistem içine yerleştirilmiş olmasının bir sonucu olarak alanları ve içindeki katlamayı yapabilecek ve sıkıştırmanın bağlanmasına sebep olacak bir dalga halinin olduğunu gösteriyor.

Işık ve maddenin dalga veya tanecik formundan daha çok dalga halinde bulunan bu dalganın kendi işlevini gerçekleştirmek için ortaya çıkan kütlelerin oluşturduğu çukurun üstten ve alta doğru ortaya çıkardığı dalga halinin içinde kendi yönü belirleyeceği hale ulaşıp ve hareketini sürekli bir gözlemci aracılığıyla belirleme içinde oluşu, bu dalganın hem ışık hem madde ve hem de gözlemci olarak bulunacak bir şeye göre kendi hareketini ortaya çıkarmakta olduğu açıktır.

Fakat sistemin kendi bölümlerinin ve katmanlarının ışıktan bağımsız bir halde kurulu olarak, maddeselliğin içine almış olması ile başka türden dalgaların dünya içinde bulunmasını zorunlu hale getirmiştir. Ve bu dalga türlerinin renklerin sabit halinin gözlenmesinin bir nedeni olacak halde oluşu dünya içindeki boyanın bu dalga formunun kendisinin sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

Aslında şunu belirtmek gerekiyor. Bu dalga hali suyun içine atılan bir taşın oluşturduğu bir dalga halinden çok sistemin içine girmiş tam olarak bir dalga hali üzerinedir.

Dünyanın gözler önündeki halinin gözlenmesinin, bakış açısının bu dalganın konumunda, yönde değişiklik kazandığı söylenebilir. Gözlemci dalga üzerine doğru hareket ettiği düşünülürse dalganın arkaya doğru hareketlilikten çok gözlemcinin geldiği yönün sağ tarafına doğru bir yükselişe geçmesi gözler önündeki perdesinin ileriye taşıyarak ve alının seyredilmesine neden olmaktadır.

Bu nedenle gözlemci dışarıyı gözlemeye çalışırken, sistem tarafından nasıl bir yapıda ve boyutta olunacağını gösterilmiş olmaktadır.

Işığın kendi fonksiyonu ortaya çıkarırken hem maddesel formun hem de perde dışındaki atomsal katı halin ve enerji halinin yine de alın tarafından kopmaya uğraması ve nasıl işleyeceğini belirlenen tarafından ortaya çıkardığı halin dışına çıkılamamaktadır. Ve sürmekte olan motor akışının gözlenmediği dünyanın kendi düşüncelerinin çok ilerisinde bir durum içinde oluşudur.

Renkliliğin esasındaki düşüncenin ve bilginin birbirinden farklı oluşu ile yapının içindeki işlevin

ortaya çıkardığı durumun insanların maddesellik içindeki ve alnın önünde başka bir yapı daha oluşturacak ve buna bağlı hale getirilmiş olması göstermektedir ki renklerin her karanlıktan koparılmasının ardında alnın kendi yapısının ilerisine gide-memesi motor üstündeki her insanın bu sistemin sınırlarında yaşanan algı dünyasının birer parçası haline getirmektedir.

Ortaya çıkmakta olan taneciklerin hareketlerinin gözlenmesinin ışıkla maddenin etkileşiminin bedene ulaşmasını sağlayan sadece beyinin bunu yorumlamasının daha ilerisinde ilerlemekte oluşu göstermektedir ki insan zekâsı ile akıllı, kendi hafızasının birer parçası olarak daha önce göremediği ve farkında olmadığı, aslında ulaşamadığı, ulaşsa dahi unuttuğu gerçekliği nasıl idrak edecektir?

Doğuşunun renklerin ortaya çıkışı ile batışının ışıkla bağlı hale getirilişi dışarıda, alınan renklerin ışık olmaksızın ortaya çıkmasından kaynaklanıyor. Bu durum izlenen sistemin sadece insan gözü ile alın gözü arasındaki farkın sadece içten dışarıyı gözlemekte değil, insan motorunun ortaya çıkardığı davranışa da bağlı hale getirmektedir.

Pencerenin yapay olmasına rağmen fark edile-memesi nedenine bakılırsa; derinlerde oturtulan bu yapının kurulumu ve yüklenmesini yapanların

amacı, bu pencerelerin kendi yüklerini yüklemek için birer araç olarak kullanmaktan öte değildir. Bu araç insanları nasıl bir yükün yükleneceğini belirlemekten çok dünya alanlarına kendi istedikleri yükü yüklemeleri üzerinedir.

İçindeki dalganın davranışının ortaya çıkardığı durumun gözlenmesi halinin sadece normal olan yönüyle bakıldığında yapının içindeki ve ortaya çıkan alanlarının bu dalganın önüne giremediği ve aslında dalganın kendisinin bu alanların önünde oluşu, hem gözlenen hem de gözlenenin bu ortaya çıkmakta olan alanları ile olan bağının birer sonucudur.

Bu yapıdaki davranış hallerinin sürekli oluşu, sabitlik kazanabilecek bir duruma ulaşmasının yolu, ancak bilinçli bir düşünce oluşturma ve sistem içinde olunan bir döngünün farkına varılabilmesiyle ilgilidir.

Bu dünyanın gerçekliğinin ne sorgulanması ne de gerçeği, insanlık için bir anlam ifade etmiyor. Onlar için gerekli olan tek şey; gerçekte hayal olan maddeselliğin peşinde koşup kendi nefis motorlarının ürettiği arzu ve isteklerin ardından koşmak olan bu insanlık kalkmış yaratıcının ayetleri inkâr edip haddini aşıyor...

Fakat gördüğünüz bu dünyanın yerle bir edilişi yakındır ve yaptığımız amellerin de kendi nefislerinizin sizin kontrolünüzün altına girmesinin engellenmesi, daha doğrusu sizinle nefisiniz arasına girilmesidir. O zaman görülecektir nasıl ameller işlendiğini ve dünya hayatının sorgusunun başlayacağı yere taşındığınız vakit kıyamet sahasında hiçbir malınız ve evlatlarınız size hiçbir şekilde yardımda bulunamayacak ve bu dünyada peşine takıldığınız insanlar, sürüngenler ve yılan soyu da hiçbir şekilde size yardım edemeyecek; onlar kendilerine nasıl yardım etsinler ki?

Dünyada en dikkat çeken yer olan ameriki diyarına bakıldığında; kendileri sanki bu dünyanın üstündeymiş gibi, kendi ürettiği her şeyi dünyaya kabul ettirmek ve oluşturduğu bu düzen sanki yıkılmayacak gibi dünya hayatına devam edip duruyorlar...

Bakarsın ki fitnenin başı çıkar paralel evrenlerden bu dünya zamanına ulaşır ve her yola girer, başlar fitnesini kurmaya...

Ortaya çıkardıkları bu dünya içinde olan ve bir paralel evrenin içine sıkıştırdıkları pencerenin sahiplerine bakıldığında dünyanın en zenginleri olunmaktadırlar. Açıkçası bu dünya zenginliği geçici bir oyalanmadır. Teknolojik imkânlara sahip

oldunuz diye teknoloji üretip uzaya çıktınız diye bu dünyanın sahibi mi zannediyorsunuz kendinizi? Bilinmelidir ki ne dünya ne de içindeki yerler ve boyutlar sahipsiz değildir.

Bu yerin üstünde kurulu olan bir binadan bahse dersek; aslında bundan yayılan akışın dünya üzerinde oluşturulan kaosun ana merkezi haline getirilmiş bu yerin güvenliğinden emin olmalarına neden olan şey nedir ki? Yoksa haberleri mi yok geçmiş kavimlerin başına nelerin geldiğinden? Onların yerine batırılmaktan kendilerini nasıl koruyacaklardır?

Birkaç uçan makineyle dünya renkleriyle ve boyasıyla oynamaya çalışılması, dünya üzerinde ağlar kurarak, Ay'dan bağlantılar çekerek ve daha nice yaptığımız şeylerle, bu dünyayı insanlık ve diğer türler için birer fitne yaptınız.

Fakat fitnelerinize ve gücünüze rağmen, tüm teknolojik araç gereçlerinize rağmen, tüm sisteminize tüm sahip olduklarınıza rağmen; sizin de vaktiniz sona erdi. Nihayetinde bu olması gereken ve belirlenen bir şeydir.

Üretmiş olduğunuz nefis motoru da, yapay renklilikle çıkardığınız bu sistemde, her daim bu simülasyonun birer parçası olacaktır. Dolayısıyla siz

sahibi değilsiniz zamanın, ona göre de davranış ve büyüklük taslayıp haddinizi açmak size göre bir şey değildir.

Yaratıcının ortaya çıkarmış olduğu bu evren ve içindeki her şey tamamen onun hükmüne boyun eğmiştir. Dolayısıyla ne siz ne de sizinle beraber olanlar Allah'ın hükmünü değiştiremeyecektir. Ve Allah nurunu tamamlayacaktır.

Bakıyorsun ki kurmuş oldukları bu pencerelere apaçık bir by halinde. Fakat gözlerin ulaşamadığı halin önüne koydukları bu pencerelerle, bu büyünün sonunun gelmeyeceğini düşünüyorlarsa yanılıyordırlar. Bu devirde görülmekte olan; fitnenin içine insanlığı çekip, dünyanın başındakine karşı kendilerince bir isyan ve haddini açmak olmuştur.

Fakat emin olun ki hak vaadinin geleceği zaman yakındır işte o vakit tüm bu yapılanların hepsi açığa çıkacaktır. Ve sorgusu da sonucu da verilecektir; bu dünya içindeki kendi yapısının insan alnı aracılığıyla bağlanıp sürekli olarak dayatılan bu düzenin görülmeyen tarafının artık kapıları kırılıp tüm kapıların açıldığını ve insan beyninin önündeki bu tutsaklığın kaldırılmasıdır...

Şekillerini insan şekline benzetip iç içe geçmiş olan bedenlere ve sistem içine girerek her şeyi yapabileceğinizi mi zannediyorsunuz?

Bu dünyanın içinden çıkmakta olan verilerin yazılıp oluşumunda yüklenen hallerinin ortaya çıkarılmış olduğu simülasyon, aslında bu dünya içindeki renkler çıkarıldığında, ortaya çıkmakta olan dünyanın seyredilen halinin insana sunduğu delillerin kavranması gerekiyor ve gerekmektedir.

Bu dünyayı bu konuma yerleştiren kimdir? Dünyaya hayat veren ışığı yaratan kimdir? Gerçekte bu ışığın kesilmesine engel olan nedir? Bunları emri altına alıp onları insanların hizmetine sokan kimdir? Asıl olarak bu dünyayı bir simülasyon olarak ortaya çıkaran ve bu simülasyona uygun yapıyı kontrol altında tutan nedir? Dengenin sağlandığı her şeyin programların verildiği bu dünya işleyişinin kontrolü kim elinde tutuyor? Açıkçası tüm bu sorular ve ortaya çıkarılmak istenilen şey bu dünyanın izlenmekte olan halinin sürdürülebilmesi için üstünde olacak bir yaratıcıyı zorunlu kılmaktadır.

Görüntülediği programların ardından ortaya çıkarılan yüklerin yapının içindeki fonksiyonların ancak belirli bir alana kadar ilerleyebilmesi ve bu yüklerin dünya içindeki halinin korunmasını sağlayan yapının işlemeye koymuş olduğu bu yüklerin

insan bedeninden bağımsızlaştıramadığı göz önüne alınır, bu yapılan işlerin dünyadaki bilgi akışını kontrol altında tutmaya çalışmanın bir ürünü ve sonucudur.

Dışarıdaki dünyanın gerçeğinin maddesel olarak duyuların ortaya çıkardığı halinin gözler önüne getiren ve verilerin alın aracılığıyla kaplanılan alanın sonucunda, dünyanın beyin dili aracılığıyla ortaya çıkarmış olduğu işlevlerin, bilinç odasındaki yerini alan ve sarsılmasına neden olabilecek durumların kaldırılmış olması insan bilincini sarsabilecek bir depremin daha doğrusu bilinci sarsabilecek ve içindeki bireyi etkileyip kontrol altına almaya çalışan bir yapının ve düzenin karşısında olan her insanın, midesini beslemekte olan programsal akışın içinden çıkarmak ve beynin kendi içindeki yapıyı sonuna kadar açıp bedensel yapının kendisi ile bütünleşip ruhun rahat bir şekilde ortaya çıkmasını sağlamak gerekiyor.

Bu yapıdan daha açık bahsedilecek olursak; bu dünyanın maddeselliğini içine alacak şekilde belirleyen ve simülasyonun içindeki maddenin ne kadar artırılabilir olduğu anlayabilmek ve dünyanın kendi boyutlarının anlaşılabilmesi gerekmektedir.

Taneciklerin dolumunun gerçekleştiği halinin ortaya çıkardığı alanların içine girmesinin sağlan-

dığı ve belirli bir yapı dahilinde ortaya çıkarılan ve çıkarılmış olunan bu dünya boyutlarının, kendi kapılarının oluşumundaki enerji ve çekim oluşumun ortaya çıkarılıp izlendiği, fakat boyutların üstte kalmasından dolayı ışığın sadece ilerleyen hali ile karşılaşmasına neden olan bir bakış açısı olarak kalmaktadır.

Renklerin izlenmesi ile kendi işlevlerini yerine getirdiği ve alnın kendi dışındaki bir işlevi kendi oluşturabilecek olan bir hareketin dışına çıkmak veya çıkarılmaya çalışması halinde motor yapısını öne çıkardığı ve kişisel olarak bir engel oluşturması insan bedeninin içindeki yapının katmansal olarak hem beyin ve mide ve kalbin kendi fonksiyonlarını enerji açısından ortaya çıkarıp bedensel katılığın üstüne çıkarabilecek bir seviyeye ulaşmasını sağlayacak bir akşın içine girmesi gerekiyor.

Enerjinin maddesel haline ulaşmadan önce enerjinin ağlardan oluşan halinin iplere ulaştığı ve birbirine bağlanmış ve ağlarla örülmüş olan bu yapı içindeki her tanecik nasıl bir iple etkileşime geçeceği ancak ve ancak üst boyuta girmesinin bir sonucu olarak işlevinin üstüne yeni bir işlev görülmesini sağlayabilir. Fakat bu yapı içindeki her şeyin “İnşallah” ile yazılmış olması, bu evrenin tek bir yaratıcının elinden çıktığını gösteriyor.

Her ne açıdan bakılırsa bakılsın, bu dünyanın içinde oturtulmuş tüm kural ve işleyişlerin birbirine uygun halde bulunuyor olunması; yapının içindeki her şeyle beraber bir kader ile belirlenmiş halde düzene oturtulmuş ve uygulamaya bırakılmıştır. Dolayısıyla bu dünya içindeki her yapının kendi yükünü bilip onu yüklemesiyle ardından ortaya çıkmakta olan akışın sonuçlarının direkt olarak yaratıcıya bağlı olduğu söylenilebilir.

Nefis motorunun bedensel isteklerle donatıldığı ve bunun midenin beslenmesinin açmakta olduğu açıklığın, bedensel olarak ihtiyacını sürekli ortaya çıkmakta olan yüklerin, nefis motoru tarafından tutulup yönleri kapatması insanın bunlardan ibaret olduğunu düşündürse de bunların bedende bulunan yapılar olduğu açıktır. Fakat dünya içindeki delillerin, sunulmakta olunan gerçeğin bunu geçemeyeceği açıktır.

İnsan bedeni nasıl tarif edebiliriz? Bir motorun takip ettiği düşmanın, kovaladığı bir beden içindeki yapının kişiye olan düşmanlığı ile ondan kaçan iki beden daha dünyayı kavramaya çalışan bir insanın, kendi bedeninin ile içinde bulunan bu nefis motorunun onun içinde barındırdığı ve bu iki kişinin üstünde oturduğu motorun sürekli düşünce üreten ve arkasında onu yönlendiren kişiye, insanı sü-

rekli olarak sağa ve sola çekmeye çalıştığı bir yapı olarak bakılmalıdır.

Ve söylenebilir ki ne sağ ne de sol nefis tarafından bu yönlerin dünyada bir kalıcılığı ve gerçekliği yok. Çünkü bu dünyanın maddesel ve zamansal yönü tamamen kişinin bu motorun üstünde oturanları bir kenara çekip zamansal ve maddesel olan zihinsel algısından sıyrılmasına ve kişinin bunu fark etmesine bağlıdır; belirlenen gerçek bir yola girmek ve kendini bu dünya sınırlarının ötesine götürecektir şekilde bedeni bu yola ulaştırmak gerekiyor.

Zihnin kendi katmanlarının açılabilmesi ve bedensel katmanın üstüne çıkabilmesi mümkün olduğu halde, bedensel katılığa dışarıya yansıtılmış olan maddeselliğin ortaya çıkarmış olduğu yapının dışına çıkarmak ve zihnin önündeki nefis motorunu ile olan mücadelenin akışını değiştirmek gerekiyor. Bu nedenle hem bedensel hem de zihinsel katmanların içindeki gerçekliğin görülmesi gerekmektedir.

Renklerin işleme dahil edilmesi ve ortaya çıkarılmakta olunan bilincin içine dalınmasını sağlayan insan bilincinin, sadece içine dalması ile beraber alının bağlanması ile; dış dünyanın okunabilmesi kendi yapılarının yükleriyle ortaya çıkarılmış olu-

nan pencerenin dışına çıkılmasına sebep olabilecek bir akış ve alana girilmesinin önüne geçilmektedir.

Temel olarak bakılan bu dünyanın her satırının belirli bir şekilde ortaya çıkarmış her yükünün beyin tarafından okunabilmesini anlamak gerekiyor. Okunmasının veya okunması amacıyla bakılan şeyin öncelikle tanımlı hale gelebilmesi için gereken şey; dışarıda işlenen bilgilerin açık bir şekilde sunulduğudur. Fakat her şeyde olduğu gibi bunda da ölçü esas alınmıştır.

Bu dış dünyayı renklendirilen ve içinden çıkabilecek olan verilerin zamansal olarak düşünülen bir yapıdan çok görünmeyen bir yapı ile ilgili bir durumdur. Okuma olayı, okunacak olan verileri görmesiyle; zihnin, onlara ulaşabilecek ve okumayı kavradıktan ve öğrendikten sonra dışarıda olan fakat gözlerin ötesinde duran ve görülmeyen olarak bilinen bu yapının içindeki bilgileri okumaya başlamaktır.

Dolayısıyla dışarıda sadece görülen değil görünmeyene de ulaşmak mümkündür. Belirli olan şeylerin anlaşılabilmesi için düşüncenin sadece insana özgü bir şey olmaktan öte bir şey olduğunu anlayabilmekte ve dünyanın kendi içinde barındırdığı yönlerin içinden çıkabilecek olan verilerin içindeki düşünceye ulaşabilmektir.

Dışarıdaki dñnyaya ulaşmak için insan beyni nñnde engel olarak bulunan Şey nedir? İnsan beyninin kendi dili ile çevirdiği çevirilerin geldiği yer olarak tanımlayabileceğimiz Şey; dñyanın aslında kendi dili ile ortaya çıkardıklarına ulaşabilmek için; gözler nñndekinin ötesine gidip sistemi okuyabilmek gerekiyor.

Dış dñyanın kendi yapısı; engel oluşturmasından çok bunun nñnde yine insanın kendi bedensel algısı olan zamansal ve maddesel akışın; kurduğu dñřñnceden kopabilmesini ve ardından dış dñyanının okunabileceğini tanımlı hale gelebileceğini idrak edebilmektir.

Midenin etkisinin ortaya çıkardığı, kontrol ve dñřñnce üzerinde tanımlı hale getirdiği, renk olarak ortaya çıkardığı ve beslemesinin, bedensel katmanın dışına çıkaramadığı gerçeği dñřñnlñrse kişisel olarak bunun açık bir Şekilde grñlñp anlaşılabilmesi olacaktır.

Dñya içinde yapılmakta olan ile dñzenin içinde programsal olarak belirli bir amacın peşinde olan grupların kurmaya çalıştığı ve ürettiği algı ve dñřñnce içindeki mantığa bakıldığında; sunmakta oldukları ve ulaşmaya çalıştıkları sonuçların belirli bir alanda kalışları gösteriyor ki, aslında bunların kurmakta oldukları ve inşa ettikleri, kendilerine

yön vermekte oldukları şeyler sadece belirli bir vakte kadar sürebilir.

Bedenin kendi işlevi var olan yapı içindeki halinin sadece katı ve maddesellik üzerine işleminin ötesinde bir durum içinde olarak; bu beden içindeki nefis motorunun kendi karar verme gücünün kendisinde olduğu zannına kapılmıştır.

Renkliliğin oluşmaya başladığı pencereler ile dış dünyanın kendi simülasyonunu ortaya çıkarırken, işlevin renklerin belirli bir akış üzerine işlemesiyle ortaya çıkan dünyasına, alının kendi akışında uzaklaştırılmasının mümkün hale gelebilir olmasıyla beraber midenin ve zihnin kendi alanındaki işlevlerinin ve kalbin kendi enerji halini işlemesiyle sürdürecektir.

Kendi verilerini ve yüklerini belirli bir şekilde ortaya çıkarmasıyla, insan bedenin kendi motorsal yapısı ile bedensel katmanların işlevleriyle, dış dünyanın kendi alanlarıyla dengesinin sağlanmasıyla ve sonuçta akışın sürmesi ile yapının belirli olan sınırlarından çıkılmadığı ve gelecek akışın üzerinde bir fiil ortaya konulmadığı sürece, şimdilik, devam edilecektir.

Bu mücadele insanların mücadelesi olmadı ve açığı onları mücadelesi olabilmesi için kendi

gerçeğinin farkına varması gerekiyor. Sisteme bakıldığında her şey, kendi alemine tutunup belirlenmiş programsal kaderlerini izlemektedirler. Diğer türlere bakıldığında kendi benliklerini açmış ve enerjileriyle insanları esir almış olduklarını göreceksin. Fakat zannedilmesin ki insanlar bu durumda yardımsız bırakılacaklardır.

İnsan yapısının ve bedensel enerjisi içindeki diğer türlerin ortaya çıkardığı enerji kendilerini sarmış olduğu halde içinde yaşayan insanların kendilerini hem türlerin daha açık söylenirse başta sürüngenler ve yılan soyunun ortaya çıkardıklarından temizlemesi gerekiyor. Bedensel motorun çalışma halinin ortaya çıkardığı enerjiyi, bu türlerin ortaya çıkardıkları ile beslenmeye çalışan mideyi ve kalbi, bu akış içinde sürekli olarak bedensel yüklemesinden çıkarmak gerekiyor.

Kapılar arkasında, yapının kurulmuş yolların içinde oturmaya çalışan, insanların kaderlerine ve yaşamlarına kendini dahil etmek isteyen, mücadelesini insan ırkı üstünde yapmaya çalışan, doğruyu ile yanlış birbirine katıp akılları bulandıran ve kendisini ve varlığını ancak kendisinden bilen kendini tanrılaştıracak kadar ileriye giden ve gitmiş olan meluna karşı, apaçık bir şekilde bir mücadele döneminde olduğumuzu görmek ve anlamak gerekiyor.

Dünya içindeki insanların ve belirli olan bir takım türlerin ortaya çıkardığı fitnelerin, insanları kendi içlerinde bulunan DNA'ları üzerinde kurmaya çalıştıkları ve soylarını ortaya çıkararak, bu mücadelenin büyüsel olarak akışını değiştirmeye çalışan ve insanlığın kendi kurdukları düzen içinde birer tutsak haline getirmiş oldukları bu yapıda; gerçeğin ortaya çıkardıklarını okuyup idrakine ulaşılması gerektiği ortadadır.

Simülasyonun ortaya çıkması ile bu dünyanın gerçeğinin burada olmadığı, buranın asıl dünyanın benzeri olarak ortaya çıkarılmış ve düzenlenmiş olduğu anlaşılmaktadır. Asıl dünya bu simülasyon dünyası değildir. Etrafinıza baktığınızda gördüğünüz her şey tamamen bu ortaya çıkarılan simülasyonun birer parçasıdır. İnsan zihni ile dış dünya arasındaki ilişki, dillerin ortaya çıkarılıp izlettirilen bu yapı, aslında ağlarla örülmüş ve dünyayı izleyen göz tarafından kontrol altına alınmıştır. İnşallah

Alemlerin ortaya çıkarılması ve yapılan mücadelenin kendi ilahlarına tutunarak bunlara birtakım isimler verilmesi gerçekte neyin ispattı olabilir ki? Benim ya da bizim ilahlarımızın ismi şudur demeyi bırakmalıdır. Bir tek ilah vardır. O da alemlerin rabbı olan Allah'tır.

Bu dünya içindeki şeyler size özgürlüğünüzü vermeyecek. Kendiniz gidip alırsanız; ancak o zaman bir şeylerin değiştiğini fark edip göreceksiniz. Dolayısıyla yapılan bu mücadele sadece insanlık alemi ile ilgili değildir. Diğer türlerini de içine almıştır artık...

Dünya içinde katmalı olarak ortaya çıkmakta olan her yük, zihinsel katmanlara ulaşabildiği ve açılabilirdiği kadar fark edilip okunabilecektir.

Karanlığın örtüsünün büründüğü geceye bakıldığında yapının sistemi açıp renkleri ortaya çıkarılması için art arda devam eden gece ile gündüzün akışlarına bakıldığında, bu dünyanın kendi programsal işleyişinin kontrol altında tutan ve dengede kalmasını sağlayan bir gücün olduğu ve olması gerektiğini anlamak gerekiyor.

Pencerelerin ışığın ortaya çıkması haline bakıldığında aslında yapılan şeyin bilincin dışına çıkmasıyla renklendirme üzerindeki yüklerin ortaya çıkarmakta olan verilerin çıkmasının öne alınmış girip ortaya kendi yalanını çıkarıyor olması, insan bedeninin katmansal olarak kendi içindeki dünyanın belirlenen ağlarının dışına çıkılması engellenmektedir.

Maddenin açılması ile katmansal olarak görülüp görülmemesinin ortaya çıkarabileceği fiillerin gerçekleşme yönünün kişisel gözleme bağlı oluşu ile ilgili olarak ilk aşamanın birinci hali ile ikinci aşamanın ikinci hali ve nihayetinde üçüncü aşama haline ulaşmasıyla beraber, artık gözle duvarın yani madde arasındaki bağlantı tek bir noktada birleşerek maddenin içinde geçerek ve boyuttu aşmanın yollarına ulaşılmaktadır.

Maddenin kendi halinin fiziksel olarak değiştirip ortaya çıkardığı reaksiyonun diğer tanecikleri değiştirip içine geçildiğinde eski haline dönüşmesi ile beraber, aslında bir halin iki durumun üst üste binmiş olarak, iki farklı seçeneğin içinde hangisinin daha kararlı olacağını belirleyen nedir?

Bir olaya bakılırsa mesela aynı anda iki durumun üst üste iki hali ile karşılaşıp hangisinin basıncın gelip sonuçta görüleceğini belirleyen bir etken aramaktan çok bir taneciğin aynı anda iki yerde olması veya aynı anda kendini kopyalayıp çifteştirmesinden anlaşılabilir olan bu durum yapının içindeki taneciğin kendisini çifteştirip aynı anda farklı konumlara taşınması göstermektedir ki, fonksiyonel olarak düşünce alanının üzerinde bir zamansal ağ oluşturulmuştur.

Pencereye dalmakta olan şey nedir? Kurulup ağlarının açılması ile ortaya çıkan görüntülerin kendini açmaya çalıştığı noktadan itibaren serilmiş olunan halinin, kendini dış dünya yönlerine bağladığı sürece içine dalmakta olan insan fonksiyonel olarak bir şeye bağlı halde tutunamayacaktır.

Fakat yapılan ile gösterilen şeyin içine taneciğin aynı anda hem sistemde hem de dışarıda görülmesiyle ortaya çıkan çiftleşmenin göstermiş olduğu şey bu yapının renkler üzerindeki etkisinin direkt olarak pencere üstünden daha çok yükledikleri üzerinde veriliyor olmasıdır.

Renklerin, aslında tek renkten ortaya çıkan ve çiftleşen taneciğin ardından, iki rengin ortaya çıkardığı renge bürünmesiyle pencere ve insan, alnında çıkarılan bu yapı için, artık söylenilebilir ki kendi oluşturduğu ile dış dünya realitesi içindeki halinin birbiriyle olan akışı sırasında yüklenemeyecek olan bu durum, ancak içindeki taneciklerin oraya çıkardığı çiftleşme durumunda anlaşılabilir.

Dış dünyanın kendisiyle verilen bir yükün sistemle özdeş olarak ana renk verebilmesini sağlamak için oluşturulan bu pencere, esasında ana renklilik olarak bakılacak bu dünyadan alınan renklerin esasında yine de döndüğü açıktır.

Griliğin esas alındığı ve esas olarak çiftleştirilen bu taneciklerin ortaya çıkardığı enerjinin ve sunulmuş olan alanın artık kendi içindekini açığa vermek olduğuna bakılırsa yapı içindeki işletilen her motorun bunun dışına gidemediği görülecektir.

Fakat insan bedeni ile nefis motoru arasındaki ilişkinin sürekli olarak devam edecek bir bağlantı üzerine kurulu olduğu düşünmekten çok, dış dünyanın kendisi, maddenin içindeki kapılar ve zamansal olarak yer değişikliğinin, yapılabildiğini ve anlaşılabilmesinin önün açılabilmiştir.

Enerjinin bedensel enerji üstündeki etkisinin çıkarmış olduğu aşılmaz duvarın yıkılabilmesini sağlamak için bir enerji olmadan nasıl sonuca varılabilir? Çünkü iletmenin ve dışına çıkılmanın sonuçta çekimsel olarak var olan enerjiyi kullanabilmektir.

Taneciklerin çiftleşme halinin kabul edilebilir bir sonuç olduğunu anlayabilmek gerekiyor. Aslında hem yapı içindeki hem de ışık ve maddenin, aynı anda kendi parçacıklarıyla etkileşime geçen başka bir taneciğin aralarındaki reaksiyonun sonucunda ortaya çıkan duruma çiftleşen taneciklerin ortaya çıkardığı durum olarak bakılmalıdır.

Beynin açılabilir yönlerinin, ortaya çıkarılmakta olan yönlerin, kendi akışları ile belirlenen yapının

ve dış dünyanın içindeki halinin, sürmekte olan düzenin bedensel olarak içinden çıkılamayan bir renklilik olarak sunulmuş halinin mide içindeki beslenmesinin açılması gerekmektedir. Dolayısıyla esas bakımda, sistemin ürettiği ve üretmeye devam ettiği şeyler artık belirli alan içinde akacaktır.

Yüklerin yüklenmesinin önünde açılmasını sağlamakta olan pencerelerin içine yüklenen programlarının dış dünya içindeki verilerin, nasıl bir yük ile yükleneceklerine bakılırsa yerleşmiş olan grupların kendilerinin kurdukları zannettikleri bu dünyada açıkçası sonuçların nereye gittiğine bakmalıdırlar. Yoksa düşünülen kendi yüklerini bir başarıya ulaşabileceğini nasıl düşünebilirler?

Dünya içindeki dengeye bakıldığında görülmekte olan şeylerin yapılan işlerin ve ortaya çıkarılan sonuçların esasında bir varlığın üstünde olduğu bakıp da görülecek bir şey olsa idi, zaten herkesin şuanda uyanabilmesi gerekiyordu. Fakat bakıldığında görülen şey kendi programlarını işleten bu dünya içindeki düzenin içindeki şeylerin tamamen, inşallah kontrol altında olduğudur.

Ne aklın ne de zekânın bu programsal işleyişin önündeki duvarın aşılmasına neden olabilecek bir kavrayış içinde bulunmadığıdır. Sorun; beynin kendi içindeki dilinin yorumladığı bu dünyanın

nasıl bir yönüne bakıldığı değil, asıl sorun; bir beden önünde olan insanın kendi nefis motorunun doğrultusunda oluşturulan düşünce akışının içinden çıkamamasıdır. Bu nedenle ne olursa olsun, insan yine de bu simülasyonun içinde kalacaktır.

İnsanların nasıl bir yer edineceği; seçimlerini nasıl bir yönden izleyeceğine bağlı hale gelmiştir. Sonuçta anlatılmaya çalışılan şeyler ve ortaya çıkarılmış olunan şeyler her insanın kendisine bir yol bulabilmesinin önünü açmak üzerinedir.

Bir taneciğin renkli olarak seçilip ortaya çıkarılması ve taneciğin rengini verip onun bilinci sarıp renklenmesine yol açan bir gücün olduğu bu evrende, hiçbir şey ondan habersiz gerçekleşmediği ve bu gücün emirlerinin inip uygulamaya geçildiği için, her gök katmanının içindeki her şey ona boyun eğmiştir.

Işığın akmakta olan bu zamanın içinde her şeyin kendi programı alıp uygulamaya geçmesi için boyun eğmiş bir şekilde göğe ve yere emirlerini sunup isteseler de istemeseler de yaptıklarını isteyerek hazırlayan ve programların dengeli bir şekilde her katmanının belirlenmiş ölçüde yapılan ve yapacaklarını kontrol altında tutan bir güç vardır elbette ve bu güç; yaratıcının kendisidir.

Kader, türlerin yaşamlarını sürdürebilmesi için bu dünyada uygulanmakta olan genel anlamda evrende ölçü olarak belirlenmiş halinin, sadece sayısız olasılığın içinde belirlenmiş bir yapının daha doğrusu bir gözün ölçü içinde belirlenmiş olasılığın bir araya geldiği ve ortaya çıkmakta olan her satırın düzenlenmesi için yaratıcı tarafından bir kitapta her şey kayıt altında tutarak, sonsuzluk içinde izlemeye ve uygulamaya bırakılmıştır.

İpler, özenle döşenmiş olan yollar... Uzay zaman perdesi bize kendini asıl olan haliyle gösterebilir mi? İki zamanı birbirine bağlamaya yarayan ve döşenmiş olan her yol, uzay zaman içindeki mesafelerin kısalıp boyutların aşılmasını sağlamaktadır. Dolayısıyla boyutlar ve yapının üstünde döşenmiş olarak bulunan bu yolları döşeyenler kimlerdir? Zamanı nasıl ölçeriz? Dışarıda somut bir zaman var mıdır? Doğrusu dışarıda bir zaman dalgası bulunuyor olması gerekiyor ve hatta bunun mavi renkte olduğu söylenebilir.

Eğer zaman dalgasının kendisinin nasıl çalıştığını ve çalışma şeklini ortaya çıkarıp bunun üzerine bir zamansal akış kurulacak olursa ortaya çıkarılacak olan düzende direkt olarak zaman üzerine bir akış kurulmuş olacaktır. Bu durumda zaman dalgasının dünya içindeki hareketi ve konumunun nasıl değiştiğini anlamak gerekiyor.

Böylelikle hem dünya hem de boyutlar ve ışığın davranışının özündeki gerçeklik anlaşılabilir olacağı gibi dünya içindeki perdenin neden sürekli olarak düşünülen halinin zihinde bir değişmezlik sunduğu yolunda ileriye gidilebilir olacaktır. Fakat zaman dalgasının kendine has olan hareket biçiminin anlaşılması halinde dünya içinde bulunan perdenin programsal olarak davranışını belirlerken içindeki şeylerin düşüncesinin olduğu ve bu doğrultuda hareket edişi anlaşılabilir olacaktır.

Dışarıya bakıldığında griliğin alınmasını sağlayan etken nedir? Aslında sistem açılmaya başladığında ilk görülen siyah ile beyazlığın ardından alınan griliğin sonucunda renklerin görülmesinde, doğrusu yüklemenin ardından ortaya çıkan alanların ve gidip gelen ortamın, bilinçli hale getirilen odanın kişisel olarak yaşamakta olunan bireysel alanın izlenmeye başlanması ile beraber artık geçerli olan grilik bir seçim haline getirilmektedir. Gerçekte ise grilik alınabilmesinin sağlanmasının ardında yatan şey her ne kadar dışarıda renklilik bulursa dahi, griliğin oluşturulmasını sağlayan zihinsel alanda olabilirliğini sağlayan yine de insanda bunu ortaya çıkaran bir yaratıcı olmasını gerekli kılar!

Ana renklerin ortaya çıkıp alında birleşmesi, daha doğrusu ayırımın yapılabilmesini sağlayan ve

ardından griliğin renk almasını sağlayan ve insanı sistemin her koşuluna uygun halde ortaya çıkaran yaratıcıya hamdolsun! Eğer grilik alınmasını önleyecek şekilde bir yapı ortaya çıkarsa ne olacaktır? Açıkçası grilik ile renklilik arasındaki ayrımın yapılabilmesi gerekiyor. Şöyle ki; nasıl ki ana renklerin sonucunda renklenme olabiliyorsa grilik ve onun ortaya çıkardığı bir boyadan bahsedebilir miyiz? Aslında şunu belirlemek gerekiyor; asıl dünya içindeki yapının renksiz olmasının gerçeğindeki hali nasıldır? Grilikteki işlevin ortaya çıkarmış olduğu alan aslında insan zihninin sisteminde yükleri almasının temel nedenidir. Dolayısıyla griliğin asıl işlevinin anlaşılabilmesi gerekmektedir.

Eğer grilik mevcut sistemde olmasa ya da insan yapısında bulunmasa idi, her koşulda ne dışarıdaki yükler açığa çıkar ne de sistem açığa çıkıp veriler okunabilir olurdu. Dolayısıyla pencere içindeki renklerin görülüp alınması gerçekleşmeyecek idi. Griliğe bakıldığında, dünya içindeki renkler çıkarılsa dahi, griliğin olması nedeniyle bu fark edilemeyecek. Fakat renklerin yüklenmesi ve grilikten fark edilmesini sağlandığını görmek gerekiyor. Yükün ortaya çıkmasının ardındaki gerçekliğin asıl boyasından ayrılmış olarak tekrar yüklenmesinin görülebilir halde fonksiyonuna geri dönmüştür. Bu nedenle boya ile sistem arasındaki ilişkinin dünya alanının kendi üzerindeki örtünün halen işlev

halinde olmasından dolayı artık geçerli olan yapı etki halinde olduğu gibi devam etmesidir.

Tanecikle başladı kurulum. Ona ulaşmak için karanlığın içinden renkliliğe götürüp, bilinci grilikten ayıracak olan çalışmayı başlatacak olan pence-relere devirler kendi yaptıklarını kendi bilgi ve güçlerini kendilerine sunmakta olan bir gözü unutup ortaya çıkardıkları sistemi insanlara sunmakta iken birden onlara bir musibet evet bir bela gelip, gecenin o karanlığında iken, renklerin önüne konulanlardan habersiz olarak uyandıklarında her şeyin yeniden düzenlendiğini görüp ardından ne yapabildiler ki? Maşallah kuvvet ancak alemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur demeleri gerekmiyor muydu? Ve asıl olarak taneciğe rengini veren ve onun boyasından daha güzel olan kimdir?

Bu dünya ve içinden çıkarılan her işletimin esasında yatmakta olan gerçeklik tamamen belirlenmiş bir kader dahilinde ortaya çıkarılmıştır. Dolayısıyla hiçbir şey hatta hiçbir yaprak dahi “İnşallah” olmadan düşmemektedir.

Her şeyin, her an mümkün olma halinin korunduğu bu dünyada; değişkenliğin, yüklü verilerin açılabilmesinin önünde durmakta olan engellerin, maddenin, zamanın ve içerisinde bulunan simülasyonun insan zihni önünde sıkıştırılan her verinin

amaçta saklı olan, fakat ulaşılmazlığın sunulduğu vaktin ilerleyen akışı içinde kaderin mutlak olmayan ölçüsünün değişmesinin gerekliliğini anlayabilmek gerekiyor. Okunulan bir dünya fakat okunulmasını sağlayacak olan şeylerin her an kaybolup tekrar ortaya çıktığını fark edilmesidir aslında.

Kendi nefis motorlarının farkına varılması gereken bu dünyada; aslında görülmeye başlanılan ve sürdürülen zihinsel alt yapının kurulumu belirledikleri şekilde insanlığa sunmakta oldukları her şeyle, nefis motorunun kişide oluşturduğu düşünce kalıplarından çikamamaları zaten verilen her yük ile tutmaları, bu motor tarafından kişide bir zihinsel duvar daha meydana getirmektedir. Fakat sayısal duvar ve pencerelerin algısı ve dünyası insanın kendi potansiyel olan yapısının uyandırdığında İnşallah açılacaktır.

Eğer dünya üzerinde kurulu hale getirilen ve insanlığa sunulan, daha sonra bu kurulanın kendi yaptıklarının gözle görülebilir sonuçlar veren, dolayısıyla delilleri anlaşılıp akıl edilecek seviyeye ulaştırılamıyorsa ve insanlığın yazılmış ve gösterilmiş olan delillerine karşı bir düşünce meydana gelemiyorsa bunun sebebini kavramak ve üzerinde düşünmek gerekiyor.

Doğrusu nefis ile kişi arasındaki ilişkinin bu dünyadaki halinin, sadece zihinsel alanda kalışı diğer dünyada ortaya çıkacak olan alanın sonucunda, kendi nefsi ile karşılaşması ve artık geri dönüşü olmayan ve olmayacak olan gerçeği görüp anlayacaktır. Fakat dünya hayatı yüklerini ortaya çıkarıp ardından işlettiği sonra da tekrar eski haline döndürülmesinden başka ne olabilir ki? Evet, gerçeği söylersek insana fayda sağlayacak ameller yapılması gerekiyor.

Nefis motorunun ortaya çıkardığı mantığın aslında zihinsel yapının ve düşüncenin birer parçası olma isteği, kendi karşıtlığını oluşturma isteğinin bir ürünüdür. Dolayısıyla izlenilen dış dünya dilinin ortaya çıkardıklarını kendi içindeki düşünsel karşıtlıkları kendini gösterme ve belli etme davranışı içinde olması hem zihnin korku ve şüphe içinde bırakılması hem de dışarıdaki dilin içine sızmış olunan bazı güçlerin kendisini kontrol altına alma ve kişiye karşı kullanma yönde ilerlemektedir.

Ortaya çıkarılmakta olunan şeyin evet dünyanın gerçek dünyadan bir farkı yok ise eğer pencereler gerçek dünyanın simülasyonun arka planda ortaya çıkmakta ise, o zaman görülen ara yüz sadece makina içindir ve yük için de! Fakat gerçek dünyanın dilini açıp, gerçek dünyanın rengini ortaya çıkarıp, onu dili ile bir evren çıkarıyor ise açıkçası içinde

yaşanılan şeyden ayrı olarak ve bu dünya ile ortaya çıkarılan dünya arasında ayırım olamaz! Rengin birleşimi yok ise bu durumda açığa çıkarılan dünyaya girilmesini engelleyen şey; yük halinin dışında olunmasıdır. Eğer yüklü halin içinde bulunur ise, açılan dünyanın içine dalınması mümkündür.

Fakat sistem bunu yaparken insanların bilincini kontrol altında tutmak ve alını bağlamayı seçiyor. Aslında sistemin açıklık ortaya çıkarması için ne yapıldığına bakılırsa; ikili çalışma üzerine kurulu olmasından dolayı griliğin gerçek olması ve sonuca bağlı oluşu ve bunların birbirinden ayırıp somutluk kazanmasını sağlayan etken oluşu durumunda açık olan simülasyonun görülen halinin ve açılmakta olunan sistemlerin hangisinin gerçek olduğu nasıl fark edilecektir?

Türlerin içinden olan dumansız ateşten olanlara bakıldığında ve onlarla beraber bazı işleri tutup bu görülen boyuta sızmaya çalışarak, düzen içinde bazı sonuçlara ulaşmak için çabaladıkları aşikârdır. Fakat bu boyuta istediğiniz gibi girerseniz bilinmelidir ki bu mücadelede ne siz nede beraber olduğunuz insanlar adaletin geldiği vakitten kaçamayacaksınız.

Doğrusu bu vakitte türlerin dünyadaki insan yüzü üzerine kurulu olan akışına karşı bir müdahaleye

girmiş olsalar da yine de son zamanın son devrinde kurulu hale gelecek olan düzen içinde bu durum aşılabilir olacaktır. İnşallah. Fakat dünyanın insanların baskın olduğu şekliyle korunması için apaçık bir sınav ve mücadelenin devam ettiğini anlayabilmek gerekiyor.

Dünyanın içindeki sisteme hükmeden kimdir? Her türlü verinin ve yükün açığa çıkmasını ve yerleşip programına ulaşmasını sağlayan kimdir? Akıl veya zihin denilen mekanizmanın var olan boyutların aşılabilmesine sebep olacak olan şeyler, dışarıda mevcut olsa yahut mesela yollar olsa dahi yollar çok büyük mesafeleri dakikalara indiriyor olduğunu düşünürsek, şunun bilinmesi lazım; yolların sahibi kimdir? Ve yüce bir güç, bir sultan olmadan bu yollara girilemez. Girilse dahi oradaki bekçilerin kendisinden kaçılmaz. Dolayısıyla tüm kapı ve yollar tutulmuştur.

Aslında gerçek olarak, içindekilerin çalışma halinin göstermiş olduğu ve yüklü yapının gösterilmekte olan şeylerin arkasındaki gerçekliğe ulaşabilmek için beynin kendi dili örneğin “t” dili olsun, dışarıdaki dil ise “a” dili olsun ve işleyişin bu dillerin birbirine dönüştürdüğü yüklü olan yapının ortaya çıkışı ile beraber, bir dünya izleniyor olsun; sonuçta bu yüklerin kaynağı tamamen bir tek gücün elindedir.

Yüklerin çalışma şeklinin hem programlı, hem de düşünebilme açısından gerçekleştirilen uygulamanın açılıp fark edilmesi sonucunda belirli bir akışın beynin dilinin çevirip dönüşümünü sağlayan ve doğrusu içinde yaşandığı zannedilen dünyanın kendi alt yapısının kurulu olan işlevlerinin anlaşılabilmesi gerekiyor. Işığın ve zamanın birbiriyle olan ilişkisinin dünya içindeki maddesel yapının önünde bir engel olarak düşünülebilir mi? Madde-nin kendisini açıp açmayacağı veya içindeki yapısının önünde duran ve durmakta olan dalganın önüne geçilebilir mi?

En temel ağın görülebilmesinin ve gözlemin, şu anki araçlarla gözlenemediği açıktır. Fakat iplerle bağlı hale gelen en küçük birimlerin birbiriyle bağ kurmaları sonucunda ortaya çıkan her programın, açığa çıkabilmesinin hem gözlenebilen bir dünyada ve dilinde hem de yapay oluşturulan bir yapının içinde görülebilir olabilmektedir. Aslında bunların ötesinde bunun arkasındaki yüz kimindir? Doğrusu kimin kurduğu ifade edilmek istenilen şey bu yüzden bir şahsın olduğunu ve yapının üstünde olmasıyla beraber yüklü bir halin oluşturulduğu açıktır.

Dışarıdaki bağların veya alanların insan bedeni ve beynin zamansal bir algı içinde olmasına neden gösterebilecek bir algı içinde olmasına neden gösterebilecek bir şey yok. Gerçek şu zihin sürekli ola-

rak dışarıya çıkmak isteyen bir motor hareketine sebep olduğu anlaşılabilir ise, zamansal olarak kendisinin içinde bulunduğu ortamda ve vakitte tutan şey nedir? Eğer havada kalma yasasının gereği olan prensibin göstermiş olduğu çekimsel alanın, gözle olan bağının ışık saçan haline varılır ise, aslında motorun engeller ile olan ilişkisinin bir sonucu olarak yollara ulaşılmasını engellemesi dolayısıyla, içerisinde yaşanılan dünyanın sürekli olarak ileriye doğru hareket eden bir zaman algısı ile karşı karşıya kalınmaktadır.

Renkler gerçeği söylemek gerekirse kim tarafından çıkarılıyor? Bu noktada düşünülen şey yaratılış olduğunda sanki belirli bir sistem yok veya belirli bir kural yokmuş gibi düşünülmesinin doğru olmadığı açıktır. Kurallar, kanunlar ve gerekli olan diğer şeyler olsa dahi grilikten renk çıkmayacağına göre onları yaratan kimdir? Rengi ortaya çıkarıp hem dışarıda izlenen hem de zihinde görülen renkliliği var eden kimdir? Doğrusu tüm her şey bir araya gelse dahi bir rengin görülmesini veya ortaya çıkmasını sağlayanın kim olduğu anlaşılabilirdir. Dolayısıyla her şeyi belirli bir ölçü ile ortaya çıkaran ve renkler ile sistemin ve dünyanın belirli görev ve programlarını veren yaratıcıya hamd olsun!

Belirli bir işlevi görmeleri için tanecikleri seçip onlara rengini veren Allah'a hamd olsun. Doğrusu;

yaratıcının yaratmasında bir çelişki ve uygunsuzluk bulunamaz. Aslında hayatın ve bilinçli olmanın asıl nedeni bir yaratıcının varlığını ve birliğini idrak edebilmek üzerine olduğunu anlayabilmek gerekiyor. İnsan yapısı gereği olarak, somut gerçeklikle karşılaşma arzusunun oluşu bu dünyadaki delilleri kavrayacak bir akla sahip oluşu, onun dışarıdaki yaratılan şeylerin üstünde bir akıl olabileceğini anlıyor olması gerekmektedir. Dolayısıyla akıl edebilecekler için nice deliller vardır.

Aslında sistem, dünya ya da simülasyon; bu yaşamın içinde gerçekleştirilen amacın içinde hayatlarını sürdüren insanların, kendilerini yaratanı idrak edebilecek bir kavrayışa ulaşmasının önündeki engelleri kaldırabilmektir.

Nefes alıp verdikten sonra renklerini ardında bırakıp, ortaya çıkan aydınlığa, ortaya çıkarılan yüklerin kendi programlarını çalıştırmaya başlayan ve her izlenen hareketin sonucunda, seyredilen bu dünyanın gerçekte nasıl bir yol üzerinde olduğunu anlamak gerekiyor.

Bu kitapta anlatılanlar ve ortaya çıkarılmaya çalışılanlar insanın bireysel olarak bir şeyler yapabileceğini idrak edebilmesini sağlayacak küçük bir adım olarak görüyorum ve nihayetinde bu yazılanlar yalnızca bir hatırlatmadır...

